

Giới thiệu Lấy Tôi Hay Cưới Tôi Chọn Đi

Truyện Lấy Tôi Hay Cưới Tôi Chọn Đi với cốt truyện dễ thương, câu cú rành mạch, tác giả đã làm nên 1 câu truyện đầy sống động về tình người, tình thương và tình yêu. Truyện kể về một nhóm nam thanh nữ tú với sự bề thế khác nhau của gia đình, cùng họ, phiêu lưu vào thế giới tình yêu của tuổi teen hết sức mãnh liệt và tràn đầy nhựa sống với những tình tiết thú vị và vui tươi không kém phần nhí nhảnh.

Nó: Hoàng Tường Vy là 1 tiểu thư bị thất lạc của tập đoàn hùng hậu đứng thứ 2 thế giới “ Tân Hoàng”. Tính cách : Dễ thương, con nít (quỷ), hồ báo trường mầu giảo...

Hắn : Lâm Vũ Thiên con trai độc nhất của gia tộc họ Lâm, gia tộc đứng đầu trong giới kinh doanh với tập đoàn đứng đầu thế giới “ Lâm Vũ”. Ba mẹ hắn mất khi hắn 15t, Bang chủ của băng nhóm đứng đầu trong giới hắc đạo. Tính cách: Băng nam cực không bao giờ tan chảy cho đến khi gặp chị vy nhà ta. Nội dung trêu mếu và dễ chịu chúc các bạn đọc truyện vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Lấy Tôi Hay Cưới Tôi Chọn Đi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Nhà Mới

Nó đang chết đứng như Từ Hải trước ngôi Biệt Thự xa hoa trước mắt. Hôm qua nó biết được sự thật về thân phận của bản thân- tiểu thư của tập đoàn “ Tân Hoàng”. Lòng nó vừa vui lại vừa buồn, vui vì nó tìm được ba mẹ ruột của nó, buồn vì từ giờ nó không còn được ở cạnh ba mẹ nuôi của nó và cả thằng em trời đánh của nó nữa. Nhưng nỗi buồn cũng được an ủi phần nào vì cha ruột của nó- Hoàng Minh Thuận nói rằng nó có thể về thăm cha mẹ nó bất cứ khi nó muốn.

- Vào nhà thôi con gái- ba nó âu yếm nhìn nó rồi dắt tay nó vào nhà.

Vào trong, nó còn choáng hơn với cái độ xa hoa của ngôi nhà này. ba nó dẫn nó vào phòng khách thì thấy một người phụ nữ gương mặt hiền hậu đang ngồi trên ghế sofa. Khi nó bước vào thì người phụ nữ đó chạy lại ôm chầm lấy nó.

- Cuối cùng cũng tìm được con rồi, con gái bé bỏng của mẹ.

- Cô là mẹ con hả?????

- Ồ... con bé này thế nếu ta không phải mẹ con thì ai là mẹ con???

- Hi hi... Nó cười trừ không biết nói thế nào .

- Cha mẹ nuôi con đặt tên con là gì nhỉ?

- Dạ Tường Vy, Hà Tường Vy.

- Vậy à. Nhưng bây giờ con đã về nhà của con rồi, đây là gia tộc họ Hoàng nên con phải đổi họ, lấy tên Hoàng Tường Vy luôn con nhé.

- Dạ tên con là do ba mẹ đặt mà, con không ý kiến .

- Thôi chắc con cũng mệt rồi. Di Như đưa tiểu thư lên lầu nghỉ đi.- Ba nó lên tiếng cắt ngang cuộc nói chuyện của nó và mẹ nó.

- Dạ con biết rồi- nó nói rồi đứng lên đi theo di Như lên lầu. Nó vào một căn phòng đẹp toẹt zòì, nó vừa xem vừa há hốc mồm. Cái phòng này lớn hơn phòng nó gấp chục lần, có cả phòng tắm nữa, chủ đạo của căn phòng là màu hồng nữ tính, cái giường y như giường công chúa, một tủ đầy quần áo,... vân vân và vân vân.

- Căn Phòng và quần áo này do chính phu nhân chọn cho tiểu thư.

- Di đừng gọi con là tiểu thư, nghe con không quen, di cứ gọi con là tường vy được rồi.

- Tôi không dám thừa tiểu thư, như vậy lão gia sẽ trách mắng.

- Không sao đâu di. Có gì di nói là con muốn thế.

- Vâng thưa tiểu thư.

- Gọi con là Tường Vy ^^

- Vâng, Di Như cười trừ mỉm. Bà cảm thấy ấm áp khi nhìn thấy nụ cười của nó. Nó thật chẳng giống như những tiểu thư khác, không cao ngạo mà nó rất ư là dễ thương.

Di Như dọn lại quần áo của nó rồi đóng cửa ra ngoài để nó 1 mình trong phòng. Nó cảm thấy rất mệt, nhiều chuyện xảy ra với nó quá, cuộc đời của nó thay đổi một cách đột ngột làm nó không trở tay kịp. Nhưng thôi kệ nó cứ để tự nhiên như vậy đi, rồi cái gì đến thì nó né cho bay luôn..... Suy nghĩ một hồi nó cũng thiếp đi.

Rồi chuyện gì sẽ xảy ra với nó khi sống với thân phận mới này, trường học mới mà nó học là ngôi trường như thế nào. Các bạn đón đọc chương 2 nhé.(mỗi ngày mình sẽ ra 1 chương còn lâu hơn thỳ 2 hoặc 3 ngày nhá)

Bạn đang đọc truyện *Lấy Tôi Hay Cưới Tôi Chọn Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Nhập học (P1)

Lúc nó tỉnh dậy thì trời đã tối thui... rồi giường nó lê cái tấm thân xuống lầu. Theo tiếng gọi của bao tử nó đi vào nhà bếp thì thấy ba mẹ nó với 1 đứa con trai đẹp như con gái (Chỉ so sánh thực 1 tí được không) đang chuẩn bị ăn cơm. Thấy nó xuống ba nó cười hiền:

- Con dậy rồi à? Ba định kêu Di Như lên phòng gọi con, à đúng rồi đây là anh con Hoàng Minh Trí đang là tổng giám đốc tập đoàn nhà ta lúc trưa ở công ti bây giờ mới về nhà dùng cơm rồi gặp mặt em gái nó luôn ^^

- Dạ ^^. Anh hai mới zà

- Anh về lâu rồi

- .... Nó im ru cười trừ nhưng trong lòng gào thét “ Về lúc nào mặc xác anh, cho tui xin rút lại lời nói đó. Ủ’ 1 tiếng chết anh à”

- Thôi thôi cả nhà ăn cơm nào.- Mẹ nó giúp nó thoát ra khỏi cuộc trò chuyện :D

Cả nhà ăn cơm với không khí vui vẻ cực độ. Nó nói ra câu nào liền bị ông anh zời oán của nó chạt chém toi tã, làm đầu của nó được nấu chín cả chục lần. Ăn xong thì nó lên phòng chuẩn bị cho việc đi học trường mới vào ngày mai, vì lúc ăn cơm ba nó có nói nó việc này. Nó cảm thấy hồi hộp lo lắng vì nghe nói trường nó chuẩn bị vào học là 1 ngôi trường rất ư là nghiêm khắc, còn tính của nó thì loi nhoi như con zời mà làm sao sống nổi trong cái môi trường đó.... Haizzz, đang thả hồn lên 9 tầng mây thì tiếng mở cửa làm nó hồn nó rớt xuống 1 cái rồ đầu quay ngoắc lại xem ai thì nó nổi sùng lên:

- Vào phòng con gái không gõ cửa ... Không phải là đàn ôngggggggggggg....

- Đúng không phải đàn ông. Anh là con trai- anh nó bước vào ngồi xuống giường nó 1 cách tự nhiên.

- Đàn ông với con trai đều giống như nhau.

- Đàn ông là có vợ rồi, còn anh vẫn còn độc thân vui tánh nên không xếp vào đàn ông mà phải là con trai.

- Anh... anh.... Đầu nó lại được nấu chín thêm 1 lần nữa. Từ đây nó rút kinh nghiệm, không được đụng vào con trai, vạn lần không nên đụng vào, đặt biệt là anh hai, động vào là mạng 1 bụng tức không có chỗ xả....

- Thôi ngủ đi nhóc, anh vào đưa đồng phục cho em, mai dậy sớm anh chờ đi học, đừng có nướng khét nhà anh..

- Lui ngay cho trể. Nó nói rồi phì phò tổng cổ anh nó ra ngoài đóng cửa rồi nhảy phóc lên giường, trằm bít đầu bít địch lại ngủ thẳng cẳng tới sáng.

.

.

.

- Áaaaaaa... trể rồi.. 6h45 rồi ... Thưa ba mẹ con đi học...

- Ồ... Mới 6h15 mà em nằm cái giề thế, phá bữa ăn sáng của anh..- Anh nó vừa gặm ổ bánh mì vừa nói nó

- Cái gì ... 6h15. Nó nói xong nhìn lại đồng hồ trên tường thì há hốc mồm

- À , anh sợ em nướng khét nhà nên chỉnh đồng hồ dùm em trước nửa tiếng để em không trể. Cảm ơn anh đi.

- “Anh chết quách đi cho rồi...” Tuy nhiên cái câu đó nó chỉ biết gào thét trong bụng thôi chứ mà nói ra ngoài là bị chặt không thương tiếc hừ.
- Ăn sáng đi rồi đi học con. Ba nó nói
- Dạ.

Ăn xong nó phải cưỡng chế lại cái ý định muốn đi riêng của mình để bước lên xe anh nó đi học theo lời ba mẹ nó dặn. Đến 6h45 thì nó tới trường, bước xuống xe nó ngỡ ngàng trước sự hoành tráng của trường này. Trường có tên là “Hoàng Thiên” rộng như cái sân bay ... có 6 dãy, mỗi dãy có 5 tầng. Trường này là trường có lớp từ lớp 1 đến đại học. có ký túc xá cho học sinh nữa nhưng nhà nó cũng không xa mấy nên ba nó muốn nó ở nhà chứ không ở ký túc xá. Anh nó đưa nó vào phòng hiệu trưởng, xong hết thủ tục rồi anh nó mới đi làm. Nó lang thang trên sân tìm lớp, bỗng nó đụng phải 1 người.

Bạn đang đọc truyện *Lấy Tôi Hay Cưới Tôi Chọn Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Nhập học (p2)

- Ày da.....- Người bị nó đụng trúng mông tiếp đất.
- A. Cho tui xin lỗi.. ngàn lần xin lỗi, tui không có cố ý mà ám sát người đầu huhu..... Tại tui hk nhìn kĩ đường cho xin lỗi hự hự.
- ..... à không có gì vô ý thôi mà.
- Nó ngược mặt lên thấy đứng trước mặt nó là 1 nhỏ con gái đẹp long lanh lóng lánh lũng linh lung linh luôn. Nó nhìn không chớp mắt... (Chị vy trúng tiếng sét ái tình chăng??) .
- Đúng zùi, bạn có biết lớp 11A1 ở đâu hông ? Mình là học sinh mới.
- À thì ra là bạn à?? Tui là lớp trưởng lớp 11A1 tên tui là Thi Hồng Ngọc. Cô chủ nhiệm bảo tui lên phòng hiệu trưởng đón bạn mới ai ngờ lại gặp ở đây, tốt thật đỡ phải đi mời chân. Đi lên lớp với tui nè.
- Nó ừ ừ rồi đi theo nhỏ lớp trưởng tới lớp thì cô giới thiệu với lớp rồi xếp nó ngồi kế thằng coan zai, phía trên nó là nhỏ lớp trưởng. Cứ cái không khí đó mà cho đến hết tiết 2 thì ra chơi 30p.
- À không xê ô.....- Thằng con trai ngồi kế nhỏ Ngọc quay xuống nói với nó.
- Thôi đi ông nội... Tiếng mẹ đẻ nói còn chưa rành mà đi nói tiếng hàn... ước mơ trở thành Lee Min Ho của ông còn quá xa vời..- Nhỏ lớp trưởng lên tiếng.
- Cảm ngay lắm mồm. Thằng đó nói với Ngọc xong quay qua nó hỏi. – Mình tên Lưu Phương Khánh bạn tên trường vy đúng hk?
- Ờ , Hoàng Tường Vy.
- Ừ tên hay đây nhưng không hay bằng tên tui. Nói rồi Khánh quay sang hỏi thằng kế bên nó.
- sư phò, nãy giờ im hơi lặng tiếng quá vậy???
- Thằng con trai ngồi kế bên nó nãy giờ nhắm mắt xuôi tay bây giờ mở mắt ra nó mới biết thằng này có đôi mắt màu xanh, nó nhớ không lầm thì người VN có mắt đen với mắt nâu mà, sao có người khác loài vào đây??? Chắc là con lai... .
- Bạn là người Việt Nam à? Nó hỏi người kế bên
- Please speak english.- Thằng đó trả lời
- Người Việt hả?
- English, OK???
- Are you Vietnamese?
- Ờ đúng rồi tui người Việt Nam nè.

Nó tức xì khói, thế đấy, tên này im im mà hiểm.

- Há Há sư phò đại nhân, cao miệng cao miệng.- Khánh với Ngọc vừa cười vừa nói.
- Tui tên Âu Quốc An, người Việt mắt xanh này là đeo lens ý, đẹp hôn???
- À thì c.... Nó chưa nói hết câu thì bị xén ngang
- Thôi tui biết tui đẹp lắm rồi. Có hỏi cũng bằng thừa... kakaka
- Xuống xuống sư phò ơi, con mới ăn cơm gà hồi sáng ngon lắm, đừng bắt con ỏi ra chứ.- Nhỏ ngọc phá tan cái suy nghĩ tự sướng của Quốc Anh.
- ..... xí ghen tị với sắc đẹp của sư phụ thì nói đại đi hử.

Bạn đang đọc truyện *Lấy Tôi Hay Cưới Tôi Chọn Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Nếu là chuyện hôn ước thì con không chịu đâu.

Cuộc sống của nó cứ vậy mà tiếp diễn, giống như 1 vòng tuần hoàn, Sáng dậy đi học, chiều về nhà bên baba và mama của nó, tối thì đớp chất với anh hai. 1 năm đó cuộc sống của nó rộn rã tiếng cười. Ông anh nó thành công trong việc dụ dỗ nó chơi chứng khoán, học võ, tập bắn súng, học kiến thức về kinh doanh, học ngoại ngữ,... Tầm lại cái gì anh nó cũng nắm đầu nó vào học, bây giờ nó ra dáng 1 tiểu thư hơn rất nhiều nhưng cái tính tình hồ báo trường mẫu giáo ấy vẫn ngự trị hầu như hoàn toàn trong người nó và nó thích sống tự lập, tự đi làm hơn là ở nhà bám áo baba nó.

Ở trường có rất nhiều bạn “đồng quạ” với nó nhưng nó chỉ xem 3 người là bạn thân chí cốt của nó Phương Khánh, Hồng Ngọc và Quốc An, nó cũng gọi Quốc An là sư phụ vì cái miệng của An có thể giết người không cần dao. Nó hứa 1 ngày đẹp trời trăng thanh gió mát nào đó sẽ quang minh chính đại rước sư phụ nó về nhà trùng trị anh nó..

.

.

.

- Mày đứng lại chưa con ranh.

Trên đường , trời gần tối. 1 cảnh tượng 20 người đang đuổi theo 1 cô gái. Mà cô gái trên người mặc đơn giản áo pull xanh lá và quần bò, tóc cột cao trong rất cả tính đang trượt ván 1 cách điêu luyện nhưng bọn kia vẫn mặt dày đuổi theo:

- Mau đứng lại.
- Diên ha đứng lại.

Nó lách vào 1 ngõ

- Làm sao đây? Chết con zoi.
- Hế lô, Vy đi đâu vui vậy?
- Sư phụ... sư phụ cứu con. Nhanh nhanh- nói rồi nó trượt đến đó
- Lại gây chuyện phá gì rồi phải không?
- Chúng tôi kia .

Nói xong là nó đứng dính vào tường. An đứng che lại giống như tình nhân đang hôn nhau. Bọn người đó không để ý chạy qua luôn. Khi bọn chúng khuất hẳn nó mới thở phào:

- Phù. Suýt chút nữa không nhìn thấy mặt trời rồi.
- Ăn ở sao mà để cho chúng đuổi dữ vậy?
- Trời ơi. Con vô tội mà, đang đi dạo vô tình đá cục đá văng trúng đầu 1 thằng rồi sau đó thì như sư phụ thấy.... haizz thôi bye sư phụ con về nhà đây.

Nói rồi nó lên ván trượt về nhà. Vừa đến nhà thì gặp anh nó đang trên lầu đi xuống

- [illegible]

- Dậy dậy , em dậy liền ngay và lập tức luôn.

Nó phóng 1 cái vào vào làm VSCN, 10p sau nó xuống nhà mới chợt nhớ hôm nay nó trực.

- Ăn sáng rồi hă đi con – Mẹ nó

- Con trễ rồi mẹ. Bye bye pama – Nó gặm 1 miếng bánh mì, lấy cái cặp rồi xỏ đôi giày patin vào rồi phóng tới trường. Đến trường nó thay giày rồi chạy vào lớp.

- Hi. Í ỏi hả? Ăn với ăn với- Nó quăng cái cặp lên bàn rồi ngồi xuống.

- Ê, cái bà này vô duyên quá hà- Khánh

- Hi hi. .... nhòam nhòam. Ăn ỏi hông có tốt cho sức khỏe đâu. Tụi bây đừng ăn nữa, tui hi sinh ăn hết cho...nhòam...nhòam- Nó

- Sur phụ không thể để con hi sinh 1 mình được, sur phụ sẽ cùng hi sinh nhòam...nhòam với con.- An

- .....- Ngọc, Khánh

- Ấy quên nữa, tui chưa trực

- Khỏi khỏi, sur phụ làm hết rồi.

- Thiệt hả? Thanks sur phụ nha.

- Trả ơn sur phụ đi.- Mất viên bi

- Ok lun! Sur phụ nhậ không?

- Ai trả????

- Ghi nợ.

Reng! Reng! Reng!

- Cô zô Cô zô- Ngọc la lên

- Bịt ỏi chưa ăn xong- Khánh

Thế là bà cô đứng giảng bài còn 3 đứa ngồi ăn vụng xuyên học bàn, nó thì gục xuống ngủ ngon lành.

- Sao ồn quá vậy?- Nó ngẩng đầu lên thì thấy đám người áo đen đứng bên ngoài cửa.

- Chuyện gì vậy? đừng nói là đám đó ghen tị với sắc đẹp của sur phụ nên mới đến oánh sur phụ nha.... Huhu đẹp chi cho khổ vậy nè trời

- giờ này mà còn tự sướng được haiz- Ngọc.

Ở ngay trước cửa lớp, 1 người tầm 20t bước vào lớp tìm kiếm xung quanh lớp.

- Chủ tịch có gì chỉ bảo ạ- Bà cô giọng run run hỏi

Hắn vẫn im lặng nhìn quanh và dừng lại ở đối tượng cần tìm và đối tượng đang đưa tay lên gắp như không có chuyện gì trong khi cả lớp ngồi im phăng phắc kiến căn không dám gãi. Hắn tiến xuống dưới, cả chục con mắt nhìn theo, nó ngồi lìm dim thì An lấy chân đá nó làm nó giật mình ngước lên. 4 mắt chạm nhau (Trào nước miếng kaka) hắn nhìn nó chằm chằm, nó thì lìm dim mắt lại làm đầu hắn bốc khói. Dám coi hắn không ra gì

- Em có phải Hoàng Tường Vy không- Hắn hỏi

- Ờ ?? Há ??

- Tôi hỏi có em là Hoàng Tường Vy không

- À phải thì sao?????

- Tôi có chuyện muốn hỏi em, em ra ngoài với tôi.

Nó thấy thằng cha này không quen không biết mà hỏi tên của nó, hông lẽ thằng cha này tính bắt cóc tổng tiền nó??? (tị: chị có thấy tên bắt cóc nào bắt người giữa đám đông với lịch sự hỏi tên như vậy không??? - Vy: Thì thằng cha này nè)

- A xin lỗi tôi không rảnh.

Bạn đang đọc truyện *Lấy Tôi Hay Cưới Tôi Chọn Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Chạm mặt (p2)

Hắn trợn mắt lên, xem ra không thể nhẹ nhàng được nữa rồi. Hắn nắm tay nó kéo đi, cổ phanh không chịu đi.

- Làm gì vậy? Bỏ ra coi. Anh là ai. Sư phụ ời cứu con, cô ời, Ngọc ời, Khánh ời.- Nó cố nín cái bần lại.

Hắn bực bội cuối xuống vác nó lên. Nó giãy giụa không yên, lớp nó đưa ánh mắt vĩnh biệt dành tặng cho nó rồi lác đầu học tiếp. Ngọc với Khánh quay xuống, mỗi đứa cầm 1 bên tay của An ra sức lắc

- Sư phụ ời, Vy bị bọn đen đen kia bắt đi rồi kia nàh sao đây ?- Ngọc

- Không chừng chút nữa tụi mình ra nhậh xác nó đó – Khánh

- Thôi. Thành hếh lên làm 2 đứa im ru – Đội lấh nữa xem sao.

Nó bị đưa ra dấh cầu thang, hấh đưa mắt nhìn vệ sĩ, như hiểu ý bọn chúng liền lui ra chỗ khác. Hắn thả nó xuống, nó ngồi bẹp dưới đấh.

- Ấy da... Anh là ai? Sao anh bắt tôi ra đây?

- Em không biết tôi là ai? – Hắn hỏi nó

- Mới gặp làm sao mà biết. Đứh là điên mà- Nó ngồi dấh.

- Tôi là Lâm Vũ Thiêh, chồng sắp cưới của em

- Kệ anh chứ nói tôi biết thì anh....Hả???? Chồng????- Nó tròn mắt nhìn hấh.

“Không ngờ hấh lại đến tận lớp học của mình, tên này không phải dạng tầm thường, nhìn cái kiếh dẫn đầu xã hội đen thôi là không muốh lấy rồi, vậy mà bây giờ lại vác mặt đến đây tự giới thiệu nữa. Hừ mi sắp tới số rồi.” Nó đấh chiêu suy nghĩ mà miệng nhoẻn cười. Hấh nhìn cũng biết nó nghĩ gì.

- Nếu vậy tôi nhờ anh 1 chuyệh đượh không?

- Chuyệh gì em nói đi

- Tôi muốh hủy hôn anh đồng ý chứ. Người như anh đầh cần 1 đứa phá như tôi- Nó nhìn hấh bằng đôi mắt cún long lanh tội nghiệp (xin lỗi bé cún, xúc phạm bé rồi... haizzz)

- Sẽ không có chuyệh đó xảy ra đầh, em chỉ có 2 lựa chọn. 1 là lấy tôi, 2 là cưới tôi. Em muốh chọn 1 hay 2 thì tùy em . Nhớ đấh.

Nó cứh đờ người, thắh cho này nãh phẳng à. Lấy với cưới mấy thứ vậy ??? Nó ngày càng không muốh lấy hấh. Hấh nhếch môi hỏh lên trán nó rồi bước đi. Nó cau mày hếh lớn.

- ĐỒ BIỂH THÁI!!!!

Tiếng hếh vang vọng tứh chừh như nổ cả trường học, lớp nó đầh học nghe mà giậh mình. Nó bước vào lớp mặt đầh sát khí làm lớp nó run run bần bật.

Reng! Reng! Reng!

Tiếng chuông báo ra về, cả lớp như ong vỡ tổ ùa ra khỏi lớp, lớp chỉ còn lại 4 đứa, nó ngồi lấy đôi giầy patin ra mắh vào.

- Nè, bà- Khánh

- Lúc này tên đó lờ mầy đi đầh vậy?- Ngọc

- Làm gì mà con hếh “Đồ Biểh Thái” vậy? Bộ tên đó làm gì con hả?

- Huhuhu sư phụ ơi, làm sao đây, tên đó là chồng sắp cưới trời đánh của con đó.

- Hà?????- Cả 3 đồng thanh

Nhà xe của trường, Ngọc chạy như điên lại chỗ tụi nó.

- Ê ê. 13h tao qua đó nghen- Ngọc

- Ờ - Nó

Cả đám mới đi xin việc làm hôm qua và được nhận làm ở công ti “Lâm Vũ” bên bộ phận thiết kế. Nó vẫn vui vẻ trọt bon bon về nhà. Chưa bước đến cái bậc thang nó bị Trí vòng tay qua xách vào phòng khách.

- Thả em ra

- Ngồi xuống- Trí kéo nó ngồi xuống sofa đối diện pama nó.

- Con biết hôm nay thứ mấy chứ?- Pa nó hỏi

- Dạ.. Thứ 7.

- Chủ nhật tuần sau con sẽ làm đám cưới. Pama đã chuẩn bị hết rồi. Con không được cãi.

- Không. Con không chịu. Nếu muốn pama lấy hắt đi con chuẩn bị đi làm đây- Nó nói rồi chạy lên phòng.

30p sau nó từ nhà tắm bước ra với quần jean xanh nhạt, áo sơ mi trắng rất đẹp.

* Lời ca cuốn âm thanh

Từng cơn gió mong manh

Đưa trái tim tôi hát ca vang từng ngày

Bình minh đón tương lai

Hoàng hôn khép chông gai

Một nụ cười mới quanh giấc mơ.....

- Alo- Nó

- Ngày đầu tiên đi làm mày định đi trễ hả con kia. Xuống lẹ. Tụi tao trước cửa nhà mày nè.

- Rồi rồi. Nó mang đôi giày búp bê màu đen vào rồi phóng ra cửa.

Đến công ti, 4 đứa được giám đốc dẫn vào phòng thiết kế. Cứ nghĩ ngày đầu tiên đi làm sẽ khỏe ai ngờ ông giám đốc đưa cho cả bọn 2 sấp tài liệu dày cộm rồi kêu làm bảng thiết kế nộp ngay hôm nay làm cả bọn làm muốn xù đầu.

- Ông giám đốc ác thật, làm mình chạy tới chạy lui muốn rớt quần luôn- Khánh rên rĩ

- Làm đi ông nội- Ngọc

- Ngoài cửa làm gì ồn vậy?- An

- Để con ra coi thử coi- Nó

Nó chạy ra hé cửa thấy cả bọn nữ nhân viên tùm lại bàn tán

- Chủ tịch lâu quá không đến đây nhỉ?

- Nghe nói chủ tịch tìm vợ hay lấy vợ gì đó.

- Ước gì mình là vợ chủ tịch...

Bla....Bla....bla

Nó méo miệng đi vô chỗ ngồi. Cả đám quay qua chỉ chóc

- Chuyện gì vậy?
- Trời ơi, ông chủ tịch của mình không biết ra sao mà công ti mình ai cũng mê- Nó
- Vậy chắc ông đó đẹp trai lắm há- Khánh háo hức
- Đúng, chắc chắn là đẹp lắm... nhưng còn thua ta hắc hắc- Thành vỗ tay nói như chí lí lắm
- Ôi trời – 3 đứa

Hết giờ làm việc 4 đứa uốn người đứng dậy dựa vào nhau đi lạng qua lạng lại như người xin rượu, đi đến chỗ lấy xe vừa đi vừa rên

- Mệt quá sư phụ ơi- Khánh
- Mới có 1 ngày mà muốn chết luôn- Ngọc
- Haiz kiểu này nhan sắc của sư phụ tụt dốc không phanh quá- Thành ủ rũ
- Zờ này mà còn tự sướng được nữa- Nó
- HAIZZZ- Cả 4 đồng thờ :D

Mấy nhân viên trong công ti nhìn tụi nó như sinh vật lạ.

Bạn đang đọc truyện *Lấy Tôi Hay Cưới Tôi Chọn Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Đi chụp hình cưới((p1)

8h tối ở phòng nó, đang ngồi ăn bánh nghe nhạc thì điện thoại nó reo.

- A lô
- Anh nè! Nhớ anh hông???
- Cho hỏi anh tìm ai?
- Tìm em chứ tìm ai.
- Vậy chắc anh lộn số rồi- Nó định cúp máy
- Ê, ê khoan . Anh Thiên nè
- Thiên là thằng nào? Khoan đã. Lâm Vũ Thiên.
- Đúng rồi. Là anh. Chuyện đám cưới sao đây
- Tôi sẽ khôn...- Nó đang nói thì bị hắt cướp lời
- Mai anh qua đón em. Chúng ta đi chụp ảnh cưới.
- Nếu muốn thì anh tự đi mà chụp, tự làm cô dâu, tự làm chú rể, tự kết hôn rồi tự động phòng luôn đi tui đây không rảnh.

Tút.....Tút.....Tút

- Hừ ..... hừ
- Lúc này em nói người đó tên gì?- Trí
- Á... anh từ đâu chui ra vậy??
- Anh hỏi này em nói người đó tên gì?- Anh nó không thèm để ý đến câu hỏi của nó

- Lâm Vũ Thiên.
- Sao em biết cậu ta???
- Là cái tên mà pama muốn gả em đi cho khuất mắt đó. Bộ anh biết hần hả?
- Ồ. Cậu ta là bạn anh chứ ai. Mà nói thiệt nha cậu ta vừa giỏi vừa đẹp trai, gia thế hùng mạnh nữa sao em không chịu cưới.
- Anh ta là bạn anh nên anh toàn nói tốt.... Haizzzz
- Trí . ra ba biểu – Ba nó nói vọng từ ngoài vào
- Dạ- Trí chạy ra ngoài không quên quay lại lè lưỡi với nó.

Nó lấy bịch snack ra ngón vào miệng, đột nhiên nó nghĩ ra ngày mai chơi trò gì. Nó lấy điện thoại điện cho An .

- A lô
- Ngày mai đi chơi hông sư phụ?
- Ok
- Để con điện thoại cho Ngọc với Khánh
- Khỏi 2 đứa đó đang ở đây nè để sư phụ nói lun cho.
- Á à.... Chơi chung không rủ nha.
- 2 đứa đó đi ngang sân ghé vô ăn chực đó mà. Thôi nha.

Tút....tút.....tút.....Bịch

Nó thả điện thoại xuống nệm rồi nằm xuống ngủ luôn. Sáng 7h nó thay 1 cái quần jean đen rách, áo 3 lỗ trắng vào áo khoác lửng đen ở ngoài, tóc cột đuôi ngựa, xách theo đôi patin trên tay đi xuống nhà. Bỗng nó nghe giọng nói “ giọng đứa nào quen thế”. Nó nhìn vào nhà bếp, Oh Noooooooooo là hần ta, hần đến đây làm cái quái gì thế? Nó thấy Trí ngồi nói chuyện vui vẻ với hần

- Mà làm sao mà con Vy nó rửa máy dũ vậy- Trí
- Cô ấy nói gì- Hần
- Thì nó nói máy xấu, ngu, khùng mà còn dẽ nữa
- Gì??- Hần ngó người nó dám nói hần như vậy “ Em to gan lắm” (tg: Chứ làm quái gì hông dám nói anh như vậy hử . Hần: Câm ngay)

Nó đứng ở ngoài thâm rủa, “ em nói vậy hồi nào, anh lợi dụng để gián tiếp chửi hần .. thế túm lại thì em lãnh hết à.... Anh mới là người xấu, ngu, khùng mà còn dẽ nữa đây ... Hử”

- Hắc .... Xi mới sáng sớm ai nhắc mình vậy ta- Trí quay qua hướng cầu thang. – A, Vy
- Hả...- Nó giật mình mang luôn đôi giày vào trượt như bay khỏi cầu thang
- Nè...- Hần rời ghế chạy theo

Nó tăng tốc nhanh chóng mở cổng vọt ra nhìn lại thấy hần vẫn chạy theo. Không ổn rồi, nó lách vào ngõ thấy hần chạy qua nó thở phào.

Bộp.....

Đột nhiên 1 cái tay vỗ vai nó làm nó hốt hoảng la lên

- A.... um- Nó đang la thì bị chặn họng
- Suyt... bà làm gì la dũ vậy??- Khánh
- Ủa ông làm gì ở đây?
- Con Ngọc với sư phụ gần nhà nên đi chung tới chỗ hẹn rồi. Sẵn đi ngang nhà bà tui định zô rủ ai dẽ thấy bà ở đây.

- Ờ vậy đi đi đi.

“Đồ trời đánh anh, chỉ tại anh mà tôi không được ăn sáng. Tường anh nói chơi (Đi chụp hình cưới) ai dè.... A đói quá.

- Nhoàm...nhoàm

- Hừ?- nó thấy Khánh đang ăn bánh mì, nó nhanh tay giật lấy – Ông ăn nãy giờ no rồi. Cho tui nha

- Cái bà này....

.

.

.

Trí ở trong nhà nhìn ra cổng thấy hấn đang lê thê lết thết đi vào, TRÍ biết kết quả ngay, haizzz dễ gì bắt được nó

- Ê sao rồi, nó chạy mất tiêu rồi phải hông ??

- Mà đang lo hay đang móc họng tao ??- Hấn

- Hi hi, tao biết mà, con nhóc đó dễ gì mà bắt được.

- Thôi đi.

- Tao biết nó ở đâu nè nhưng mày nói thôi thì thôi- TRÍ nói rồi chấp tay ra sau đầu mắt nhìn hướng khác.

- Ê. Nói nhanh Vy ở đâu- Hấn túm cổ áo của Trí, việc bạo lực này của hấn cậu cũng quen rồi.

- Ngõ X phường XX đường XXX khu phố XXXX- Trí trả lời.

- Chẳng phải chỗ đó đang chuẩn bị tu sửa sao?

- Con nhóc đó khoái mấy con đường cang dốc cang tốt mà.

- Nhưng đường đó rất nguy hiểm và khó đi.

- Nó bị thương riết chai rồi, đừng lo.

Hấn thả cổ Trí ra làm cậu mất đà lùi về phía sau vài bước. Hấn leo lên chiếc LP-560-4 của hấn rồi phóng đi.

Bạn đang đọc truyện *Lấy Tôi Hay Cưới Tôi Chọn Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Đi chụp hình cưới(p2)

Ở ngõ X phường XX đường XXX khu phố XXXX, nơi không ai đi qua có 4 đứa đang đứng đó. Nó đội cái nón lên nhìn rất năng động rồi cùng Khánh đến chỗ An và Ngọc.

- Waoooo, bữa nay đội nón ngầu ghê nha- An

- Có gì lạ hông?- Nó

- Ờ, có gì lạ hông?- Khánh với Ngọc hùa theo làm An đang hớn hờ tâm trạng tụt dốc

- Chán. Đi về- An hươ hươ tay chán nản.

- Ê sư phụ, giỡn xiu thôi mà- Nó

- Có xiu hà – Ngọc

- Xiu xiu xiu hà- Khánh

- Được rồi đưa đi.

- Let's go.

Cả 4 xuất phát, ai nấy cũng bay bay theo địa hình, mà phải nói địa hình này tới tác giả còn kinh người.

- Hú...a- tiếng hò hét khoái chí của cả 4 khi vượt địa hình cao gần đến đích (Đầu ngõ) đột nhiên nó phanh lại khi thấy... Hấn. Hấn đang đưa 2 tay xot vào túi quần dựa người vào xe.

- Sư phụ, Ngọc, Khánh quay lại quay lại

- Hà?

- Lẹ đi- Nó lật đật quay lại

Tốc độ của nó tăng mạnh làm 3 đứa kia đuổi không kịp. Kể cả nó còn ngạc nhiên với chính mình mà chắc là do bản năng sinh tồn đó mà. Nó vui mừng khi gần đến đầu ngõ khác, vậy là nó có đường thoát rồi nhưng nó vừa mới lú ra khỏi ngõ 1 tí thì đã bị 1 cánh tay to lớn và rắn chắc ôm ngang người làm nó không chạy được và xách nó lại chiếc xe quăng vào trong. Xong, vậy là bản năng sinh tồn trở thành bản năng tử tồn rồi. Nó quay ra nhìn ngoài cửa kiếng thấy Khánh, An, Ngọc đang..... vẫy tay tạm biệt nó.

- Không, thả tôi ra. Sư phụ ơi cứu con- Nó đập cửa kiếng rầm rầm

- Ngoan để yên cho tôi lái xe – nói rồi hấn kéo nó ngồi lên đùi. (Ông này vừa lái xe vừa lợi dụng)

- Á... bỏ bàn tay của anh ra khỏi người tôi- Chà là hấn 1 tay cầm lái, 1 tay ôm eo để giữ nó lại không cho nó chạy sẵn tiện ăn đậu hủ của nó 1 chút Hắc hắc.

Nhưng trời đã kịp cứu nó, xe đổ ở 1 cửa hiệu áo cưới rất ư là bụi. Hấn mở cửa xe, nó cũng định vọt nhưng hình như hấn biết trước kế hoạch của nó nên lúc nó bước xuống hấn nắm chặt tay nó kéo đi. Cái cửa hiệu có khoảng 10 bậc thang lên đến cửa nên lúc nhìn nó lại nảy sinh ý định trốn:

- Anh thấy tôi đang mang giày gì không?

- Thấy. Thì sao?

- Anh hiểu hay cố tình không hiểu, mang giày này bước từng bậc thang cho tôi lấy rõ đựng răng à? A thả tôi ra để tôi phóng lên.

- Đừng tưởng tôi không biết, em đẹp cái ý định bỏ trốn đó qua 1 bên đi. Em không đi lên được chứ gì, được thôi.

Hấn nói rồi bế nó lên làm nó không chịu yên phận mà cứ nhảy đành đạch trong lòng hấn. Hấn ôm chặt nó hơn làm nó không cử động được đành ngồi yên. Nhưng nhờ vậy nó mới thấy rõ khuôn mặt hấn hơn, đôi mắt đen lấy lạnh lùng sâu thẳm, mi dài mà còn dày nữa, tóc hạt dẻ rủ xuống che bớt phần trán, mũi dọc dừa, môi anh đào nữa, người gì mà đẹp long lanh như bức tranh vậy chời. Đang đắm chiều ngắm trai đẹp thì nó nghe mọi người xung quanh bàn tán

- 2 người đó đẹp đôi quá..

- Nhìn tình tứ quá đi

.....Bla.....Bla....Bla....

Thật sự bây giờ nó muốn gào lên “mấy người mắt có tròng không đấy, thấy hấn với tôi 1 trời 1 vực cãi nhau như chó với mèo không mà nói đẹp đôi.....” tuy nhiên chỉ dám gào thét trong lòng thôi, việc cấp bách là phải đi xuống.

- Yên nào- Hấn

- Mau bỏ tôi xuống. Anh mà không bỏ xuống thì đừng mong có tấm ảnh cưới nào ra hồn- Lời hăm dọa của nó đúng là có tác dụng, hấn tặc lưỡi rồi thả nó xuống, cũng như lần đầu gặp hấn, nó tiếp đất 1 cách “nhẹ nhàng”. Nó mím môi rồi đứng dậy xoay người định vọt nhưng hấn túm áo nó lại lôi lại chỗ trung bày nhân cưới.

- Lấy cho tôi xem cặp này- Hấn nói mà không thèm hỏi ý kiến của nó làm nó thấy bức mình.

- Không lấy cái này đi – Nó chỉ

- Vậy lấy cái này

- Hay cái kia đi

- vậy lấy cái kia
- Ý cái đó cũng đẹp kìa
- Vậy lấy cái đó.
- Woa, cái đằng đó cũng được nữa

.

.

.

Rõ ràng là muốn chọc tức hấn mà.

- Lấy hết cho tôi đi- Hấn quay qua nhìn khuôn mặt “răng trên cắn môi dưới” của nó nói tiếp .- Em có thể đeo 10 ngón tay 10 ngón chân mỗi ngón 10 chiếc.

Chưa để nó tiêu hóa hết thì hấn lòi nó qua chỗ áo cưới, tuy đẹp thật nhưng nó không thích, nó không thích lấy hấn thì tại sao phải chụp hình cưới với hấn. Nó ngồi lì không chịu chọn đồ, hấn lấy 1 bộ rồi tống nó vào phòng thay. 5p sau nhân viên chạy ra

- Dạ cô ấy không chịu thay đồ- Nữ nhân viên thành khẩn khai báo.

- Đề tôi- hấn nói rồi bước vào phòng thay đồ.

Hấn bước vào thấy nó đứng quay lưng về phía hấn, công nhận nó lì thật

- Tôi đã nói không... Anh vào đây làm gì?

- Nếu em không đồng ý để họ giúp thì để tôi giúp em.

Mọi người đứng bên ngoài tự dung giặt mình vì 1 tiếng hét lớn.

- Áaaaa. Không, đồ biến thái tránh xa tôi ra không được....huhu.

Nguyên buổi nó cứ thay đồ rồi chụp hình mà toàn là chụp hấn ôm rồi hôn. Nó không đồng ý thì bị hấn giữ ót đầu ép lại và cuối cùng môi nó cũng phải chạm môi hấn. Xong xuôi nó thay lại đồ rồi đi ra, mặt nó u ám, còn hấn thì nhìn nó cười tươi rồi làm nó phát ói....Nó giận dậm chân đi là rung rinh nhà cửa mà quên rằng mình đang mang giày gì kết quả là

- Á....huhuhu

- Em sao vậy? cho chừa cái tội- Hấn đỡ nó dậy.

- Anh xê ra. Nếu anh quân tâm tôi thì hủy hôn đi

- Về. Em nên nhớ là sẽ không có chuyện đó đâu. Em trúng vào mắt xanh của tôi thì đừng hòng chạy.

Hấn chở nó về, trên đường về không ai nói với ai, nó mệt mỏi gục đầu xuống thành cửa xe ngủ ngon lành. Hấn quay qua nhìn nó cười rồi tèm phần mái đang phủ trên mặt nó qua 1 bên.

- Con bé này. Hết nói nổi mà ^^

Bạn đang đọc truyện *Lấy Tôi Hay Cưới Tôi Chọn Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Chuẩn thôi

Sáng thứ 7 tức trước ngày cưới, ai cũng bận rộn, chỉ có nó là ăn không ngồi rồi. Nó lấy điện thoại ra.

- A lô Ngọc hả?
- Ờ tao đây
- Qua nhà tao gấp.
- Chi?
- Nhanh đi tao có chuyện quan trọng liên quan đến kinh tế thế giới cần mày giúp.
- Trước cửa phòng mày nè.

Nó tắt điện thoại chạy ra ,ở cửa thì thấy bộ “ Tam sơn” (Ngọc, Khánh, An) nhào vô, Khánh ôm nó đẩy vào phòng đóng cửa lại.

- Ê bà định đám cưới thiệt hả?- Khánh lay lay nó
- Diên à, Sư phụ sư phụ có võ mà, sư phụ đánh hấn đi – Nó
- Aaaaa sư phụ đang giảm cân, không muốn mập mình đâu mà đi đánh với xã hội đen.
- vậy giờ phải làm sao- Ngọc
- Ê Ngọc, tui nhớ bà có căn nhà riêng ở khu A mà, vậy bà cho tui qua đó đi. Hình như chưa ai biết chỗ đó hết.
- Ờ , vậy mày định chuồn à?
- Ủm

.

.

.

6h nó chuẩn bị xong dụng cụ cần dùng, mặc trên người 1 cái quần kaki đen, áo thun và cái áo khoác đen ở ngoài, lấy nón trùm đầu lại. “ Đến lúc rồi” nó đeo balô vào vào lấy sợi dây thừng vắt bên hông ra quần vào cửa sổ rồi leo xuống. Xuống đất , nó kéo dây cuộc lại (Do nó luyện tập nên việc quần không cần gút và tháo ra mà không chạm vào mỗi quần là chuyện thường. ...t/g: hơi quá rồi.). Nó vắt lại bên hông và..... chạy

.

.

.

Cộc....Cộc.....Cộc

- Vy em có trong đó không? Mở cửa lẹ coi.

-....

- Nè, nghe không ?

-...

Cạch

- Cái con nhóc này- Trí mở cửa ra đi vào không thấy nó đâu, đi tìm cũng chẳng thấy. Nhìn ra cửa sổ thấy cửa sổ mở và thanh sắt có vết xước do dây làm. Như hiểu ra Trí lấy điện thoại gọi ngay cho hấn.

- Alô
- Thiên. Con Vy chuồn rồi.
- CÁI Gì?
- Điếc. Bây giờ làm sao, mai cử hành hôn lễ rồi.
- Hoàn lại. Tôi sẽ đi tìm con bé về

Tút...tút...tút

Trí chưa kịp nói gì thì điện thoại đã cúp máy. Trí chạy xuống nhà thông báo. Trong khi tất cả nháo nhào lên thì ở 1 nơi khác:

- Nè, bà biết chuyện gì chưa?- Khánh

- Hồi nãy sư phụ với thằng KHánh đi ngang nhà con thấy mọi người nhốn nháo như cái chợ chồm hồm luôn, vui lắm á. – An

- Hí hí, vui tóa, thoát được tên ác ôn đó gòy- Nó

- Mày trốn ở đây có ổn không, không lẽ mày trốn suốt đời? - Ngọc

- Từ từ tính tiếp, còn bây giờ thì... - Nói giữ chừng thì Khánh với An giờ 2 bịch bự chẳng lên. 1 bên là đồ ăn vặt, 1 bên là nước ngọt, trái cây và rượu.

- Nhập tiệc- Cả 4 đồng thanh rồi nhập tiệc.

Ở đây rất là vui vẻ, ở kia thì như hỏa diệm sơn. Đôi mắt hấn lạnh lẽo chết chóc, khuôn mặt ác đến đáng sợ.

- D...dạ vẫn...vẫn...vẫn chưa tìm... được

- Vô dụng. Điều động cả băng nhóm phối hợp với đội cảnh sát truy nã cô ấy cho tôi

-...Dạ

- Tường Vy em giỏi lắm. Tốt nhất đừng để tôi bắt được em.

Sáng cả 4 đứa tụi nó dậy sớm đến trường sớm để chơi. Nó ngồi nhíp chân trong lớp, An đang dí Ngọc chạy đến cuối lớp Khánh chơi tép chân An ề An ôm đất mẹ thân yêu, đập mặt.

- Giờ này chưa ai vào nhỉ- Ngọc

- Mới 6h kém thì ai mà vô- Khánh vừa nói vừa nhún...

- Xuống căn tin lấp đầy bộ phận đang biểu tình đê.- Nó

- Ok.

.

.

.

- Ai lên bảng giải bài này cho cô đi.

- Em

- Rồi mời em Vy

Nó đi lên bảng cầm phần giải bài, đang giải tự dưng nó nghe tiếng thì thảo của An Khanh với Ngọc đang kêu nó. Nó quay đầu lại thì thấy cả 3 chỉ ra cửa. Nó theo hướng nhìn ra cửa.

- Hà...- Nó giật mình thấy hấn đang chuẩn bị vào lớp. Nó lật đật quăng cục phấn chạy xuống cuối lớp núp. Bà cô đi ra cửa.

- Chủ tịch- Cô giáo cuối đầu chào hấn nhưng hấn không quan tâm bước vô nhìn quanh lớp.

- HOÀNG TƯỜNG VY- Hấn găm lên. Lớp nó run như cây sậy.

- Tôi hỏi 1 lần nữa Tường Vy đâu.

Cả lớp 30 cái đầu cùng 64 con mắt nhìn về phía nó ngồi núp. (64 là thêm mắt hấn với bà cô nữa .....). Hấn nhếch môi bước xuống.

- Mau theo tôi về- Hấn đi lại chỗ nó.

- A....Không- Nó nhảy lên bàn chạy ra cửa lớp.

Hấn quay lại đuổi theo nó. Lớp nó à không phải nói là cả dãy hành lang bắt đầu náo loạn với tiếng hét chói tai của nó với hấn. “Không ổn rồi, chạy kiểu

này là tới tết” nó rút dây roi ra quất 1 cái dây quấn quanh cột, nó theo đà đu đáp xuống đất vì đây là tầng 2 nên đáp xuống cũng nhanh và độ cao cũng không cáo mã. Nó đặc chỉ nhìn lại hần nhưng tên đó hình như khùng rồi, hần nhảy luôn xuống đất. Nó cầm đầu chạy tiếp, nó ước gì lúc hần nhảy xuống không tẹo chân té chết cho rồi. Nó phi thẳng vào nhà vệ sinh nữ khóa cửa lại. Hần hết la hét rồi đập cửa đứng đó canh, nhờ ai đi ngang qua không biết sẽ nói rằng hần biến thái mất. Nó bên trong đang cại cái cửa trên tường mong sao thoát ra được.

- Tường bắt được ta dễ lắm à.- Nó mở được cửa liền leo ra.

Đứng ở phía trên cái cửa cao vọt vọt nó lấy dây quấn lại cái cây gần đó rồi đu qua rồi chạy lên lớp xách cặp về trước. Hần đứng chờ mãi mòn thì nhận được tin nó đã về. Hần sùng máu ra về. Ở nhà không có việc gì làm nên nó chán nản nằm trong phòng.

- Tên đại cậu nhà mi làm ta không được đến lớp (chị ngoan quá hế...) mà phải ở đây. Chán quá. A đứng zò!- Nó bật dậy lấy cái ván trượt ra phóng từ trên lầu xuống mấy cái bậc thang 1 cách điêu luyện. Đang bay nó thấy An, Khánh Ngọc đang vô nó mừng quá quên mất đã thành ra

Rầm...!!! Bịch.

- Vy.- Khánh

- TRời ơi! Mày chết chưa???- Ngọc

- Sắp rồi!- Nó

An lấy băng dán chỗ bị trầy trên trán của nó lại.

- Cứ cái đà này con sẽ bị chấn thương mất. Nhiều khi còn khùng hơn sư phụ nữa đó. - An

- Đúng zò!, sư phụ ông nói đúng đó.- Khánh

- Nhanh đi rồi chuẩn bị đi làm, tối về 8 tiếp- Ngọc

Cả đám đi thay đồ rồi đến công ty. Trong công ty ai cũng nhìn nó, nó quay qua quay lại như mới uống thuốc lắc. An thấy vậy lấy nón đội lên đầu nó. Nó ngước lên.

- Hử???

- Đội lên- AN nói khê

Tuy chưa biết chuyện gì xảy ra nhưng nó cũng đội lên khum mặt xuống đi thật nhanh.

Bạn đang đọc truyện *Lấy Tôi Hay Cưới Tôi Chọn Đi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: TƯỜNG VY. BẢO TRỌNG NHA

Cả bọn đang làm bản báo cáo nộp vào tuần sau thì đột nhiên...

* Lời ca cuốn âm thanh

Từng cơn gió mong manh

Đưa trái tim tôi hát ca vang từng ngày

Bình minh đón tương lai

Hoàng hôn khép chong gai

1 nụ cười mới quanh giấc mơ

Ở phía cuối đoạn đường

1 ai đó đêm nay

Dang cánh tay ôm lấy thân tôi vào lòng

1 điều tôi kiếm tìm

1 loài hoa khác biệt

Mùi hương chẳng giống theo 1 ai tôi là tôi.

- Điện thoại con nào reo ỉnh ỏi vậy? – Nó quát

- Không phải của tao/tui/sư phụ- Ngọc, Khánh, An đồng thanh

- Hờ??- Nó nghe nhạc chuông này quen quen. “chết bà chưa, của mình” – Hi hi, của tui.- Nó móc điện thoại ra thì thấy số lạ, nó bực mình bắt máy, dám phá giờ làm của nó hừ.

- A lô

- Anh hai- Nó

- Tường Vy gần nửa tháng nay em đi đâu vậy. Bây giờ em đang làm gì ? ở đâu?

- Em đi làm. Ở “Lâm Vũ” đấy, em ở nhà bạn anh không cần lo.

- Lâm Vũ? “Con nhỏ này định chọc tức thằng Thiên hay sao mà đi làm ở đó vậy trời”

- Đúng zoi. Mà thôi em đang làm việc byebye hai nha.- Nó nói rồi cúp máy cái rụp.

Cùng lúc đó, ở 1 nơi nào đó, hấn ở trước mặt bọn mặt áo đen xì ra lệnh.

- Tất cả, ngừng truy lùng cô ấy. Khi nào có lệnh của tôi mới được tiếp tục truy lùng, nhưng nếu có thấy cô ấy thì báo ngay cho tôi.

- Vâng.

Hấn biết là sau việc lần này nó sẽ không vác mặt đến trường nữa nên tạm ngưng để nó mất cảnh giác rồi tính tiếp.

Vậy là đúng như hấn nghĩ suốt 1 tuần qua nó không đi học mà trốn ở nhà. Trời tối của ngày chủ nhật:

- Cô nói bà mà nghĩ nữa là bị đuổi luôn đó- Khánh

- Giờ mày tính sao – Ngọc

- Mai đi học luôn, dù có đụng mặt hấn thì hấn cũng không bắt được con đâu.

.

.

.

Ở trên lớp, Nó-An-Ngọc đang giỡn với nhau rần rần trên bàn thì Khánh từ ngoài bay vào:

- Vy, Vy. Bọn chúng đến nữa kia.- Khánh

- Giờ sao? – Nó quay qua quay lại tìm chỗ trốn.

- Cả tuần qua không thấy bọn chúng vậy mà hôm nay....haizz chúng biết lựa thời gian nhì- An

- Ê, mày làm gì vậy?- Ngọc quay qua thấy nó đang leo lên bàn nhìn cái lỗ trên trần nhà, không biết cái lỗ đó dùng để làm gì nhưng lúc nào vô lớp nó cũng thấy, bây giờ thì có lẽ cái lỗ đó hữu dụng rồi. Nó cột 2 vạt áo dài qua 1 bên xong thì đu lên

- Ấy...- Nó cố sức leo

- Chúng tới rồi kìa nhanh lên- Khánh hồi làm nó rối trí.

- Hầy...ya- Đột nhiên An phóng nằm ngửa lên bàn co chân lại dùng hết sức đập vào chân nó làm nó bay 1 cái vèo lên trên đó.

- Hôm nay Tường Vy không có đi học- Ngọc nói như vậy nhưng bọn chúng vẫn nhìn quanh lớp xác định không đúng là nó không đi học mới bỏ đi. Kiểu này chắc nó đau tim chết mất.

.

Giờ đi làm nó cùng 3 người đi ván trượt, đến công ty lúc không ai để ý thì cả bọn xách ván trượt vào phòng làm việc luôn.

- Ê, tao nghe nói hôm nay chủ tịch ký hợp đồng ký hợp đồng gì đó nên đã vào công ti mình ý.- Ngọc

- Thiệt hả? ời ước gì được gặp chủ tịch- Khánh

- Khánh à. Sư phụ nói con nghe, dù ông chủ tịch đó có đẹp cỡ nào cũng không bằng sư phụ được.- An

Cùng lúc đó, hấn đang ở trong thang máy ở công ti nghe điện thoại.

- Cậu nói sao? Tường VY đang làm ở công ti mình à?

- Ừm, ừm- Trí

- Được rồi, cảm ơn.

Hấn tắt máy xong bước ra khỏi thang máy “ cô ấy làm ở chỗ nào nhỉ?”. Hấn lấy điện thoại ra vừa điện cho nó vừa đi tìm.

- A lô- Nó bắt máy

- Nhớ anh không ?

- Đồ khốn! Bộ anh không có chuyện gì làm à?

“ Ừa mình đâu có bật loa sao lớn quá vậy” Hấn theo tiếng hướng phát ra tiếng... Phóng thiết kế.

- Anh chết rồi à! Tốt nhất là chết luôn đi đùm....

Rầm...

- Làm sao chết được khi chưa trừng trị em hả?

- Hả?- Nó giật mình đứng dựa vào vách tường.

- Mau theo tôi về- Hấn tiến về phía nó.

- Mau tránh xa tôi ra- Nó vừa dứt lời thì cảm xấp hồ sơ chọi hấn rồi bỏ chạy.

- Tất cả mau bắt cô ta lại- Hấn ra lệnh cho bọn đàn em

Nó chạy tới sân thì bị 10 tên bao vây. Cả bọn nhào tới, nó nhảy lên đu cái cây, lấy cái roi ra cho mỗi người 1 roi.

- Vậy mà cũng đòi làm giang hồ. Xem còn ai dám nữa không?

- Còn tôi mà.

Nó quay ra sau thì thấy hấn. Ồi chiến tranh thế giới 3 sắp bùng nổ rồi. 1 công ti an ninh trật tự có tiếng như vậy mà giờ đây bên trái là nhân viên đứng xem, bên phải là 1 đám người nằm la liệt ở giữa là nó với hấn. Nó tung dây nhưng hấn né rất nhanh, mỗi lần né là càng lúc càng gần nó. Nó định chạy nhưng hấn đã nhanh nhẹn khóa 2 tay nó ra sau lưng.

- Anh mau thả tôi ra.- Nó vùng vẫy

BỐP.

Hấn giáng cho nó 1 phát vào gáy làm nó bất tỉnh rồi bế nó đi. Còn đám nhân viên thì...

- Ai nói cho tôi biết chuyện gì đang xảy ra đi.

- Chủ tịch đáng ính của chúng ta sao lại...

- Haizzz- Khi họ đang bàn tán thì có 3 người đang thờ dài nhìn theo nó.

- Sư phụ ơi làm sao bây giờ- Khánh

- Sư phụ phải tìm cách đi chứ- Ngọc

- Làm sao được đây- An

Cả bọn vắt óc nghĩ cách cứu nó và cuối cùng cả bọn đứng nghiêm và ...

- TƯỜNG VY. BẢO TRỌNG NHA. ....

Bạn đang đọc truyện *Lấy Tôi Hay Cưới Tôi Chọn Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Đám cưới

Hắn lái xe đi, 1 tay ôm người đang bất tỉnh nhân sự, 1 tay lái xe, hắn cúi xuống nhìn nó dịu dàng.

- Nửa tháng chơi như vậy là quá đủ rồi bây giờ sẽ tới phiên tôi.

.

.

“đau quá” Nó tỉnh lại ôm cổ ngồi dậy lắc lắc đầu rồi giật mình nhìn xung quanh “đây là đâu, không phải phòng mình” nó đứng nhìn vào gương.

- Áa... cái quái gì vậy trời!

Nó hốt hoảng khi thấy trên người 1 bộ váy cưới trắng tinh, khuôn mặt thì được trang điểm nhạt tôn lên vẻ đẹp hòa nhã, tóc búi cao thêm cái vương miện nữa,.. nói chung là very good.

Cạch...

- Sao hử em gái- Trí bước vào, trên người cậu mặc 1 bộ comle trắng.

- Anh hai, đây là đâu? Sao em lại ở đây? Bộ đồ này là sao? Cả khuôn mặt rồi tóc em nữa? Còn anh mặc bộ đồ đó là sao?

- Tóm lại em muốn anh trả lời câu nào của em ????

- Mau trả lời em đi... RỐT CUỘC LÀ SAO?

- Í... con nhóc nàyim coi. Tương lai đây là nhà của em và bây giờ theo anh đi đến lễ cưới. Sắp trễ rồi.

- Lễ cưới, anh cưới vợ à? Ủa mà anh như vậy con nào ngu đến nỗi lấy anh vậy?

- Anh đây còn đọc thân vui tánh nhá, đến bây giờ chưa có 1 tấm bô vắt nách đây. Lễ cưới của em với thằng Thiên đấy, nhanh lên không thì trễ

- Lại là tên Thiên đó, em không đi đâu.

- Con này lì thật.- Trí phóng lên giường bắt nó.

- Á bỏ em ra. Không đi đâu- Nó bay lại định đá Trí 1 cái ai dè Trí chộp chân nó bế nó đi.

Đến nơi, Trí với nó bước xuống. Nó bị Trí lôi xông xộc vào chỗ pama nó đang đứng

- Pama con không đi đâu- Nó

- Nếu con không đi thì đừng gọi ta là pa nữa

- Pa...

- Mời cô dâu bước vào- Bên trong hô lên

- Zô với chồng kia ....kkk- Trí giục nó.

Nó không nói gì, lẳng lặng bước vào cùng pa. Từ xa nó thấy hấn trong bộ comle đen lịch lãm, mái tóc được chải chuốt kĩ, 1 bên tai đeo hoa màu đen. Nó bậm môi khi hấn cười với nó. Bước lên bục mặt nó méo mó đứng vững vàng. Hấn trừng mắt nhìn nó. Nó hiểu ý miêng cường khoác tay hấn, mặt quay chỗ khác. Cha xứ đọc “kinh” xong rồi nói câu nó không hề muốn nghe cũng như trả lời:

- Lâm Vũ Thiên con có đồng ý lấy Hoàng Tường Vy dù có ốm đau bệnh tật cũng...(gì gì đó quên rồi)

- Con đồng ý

- Hoàng Tường Vy con có đồng ý lấy Lâm Vũ Thiên cho dù có ốm đau bệnh tật cũng....

...- Nó quay mặt chỗ khác nghênh nghênh như không nghe thấy. Hấn nhủ mảy néo mạnh vào eo nó làm nó giật mình- Con đồng ý- Nó dứt câu liền nghĩ lại rồi cảm thấy tội lỗi với bản thân vô cùng....- Khoan đã, con...

Nó định nói lại là không đồng ý nhưng ông cha xứ đáng ghét kêu chú rể hôn cô dâu làm nó trợn mắt hông nói được gì. Hấn cười gian hết biết cúi xuống hôn nó.

Suốt bữa tiệc, nó phải đi tới đi lui để tiếp khách, uống rượu không ít. Lúc hấn nói chuyện với đối tác thì nó 8 với 3 người bạn.

- Chối oi, bà lấy chồng zòì nha- Khánh

- Kì này pạn Vy nhà ta tiu gòy – Ngọc

- Do ăn ở đó mà. Bạn Vy quậy phá nhà ta sẽ trở thành bạn vy ngoan ngoãn zòì.- An

- Có...ức ai muốn đâu...ức...ức – Nó hơi say rượu

.

.

Bữa tiệc end. Hấn chào vị khách cuối cùng rồi quay qua chỗ Trí đang bế nó.

- Cái con nhỏ này. Từu lượng kém mà uống cho dữ vào

- Không sao. Để tôi đưa cô ấy về.- Hấn nhận lại “hàng” của mình rồi đưa nó về nhà.

.

.

.

Hôm sau.

- Áaaaaaaaaa....

- Gì vậy?- Hấn nhắm mắt lại mở mắt.Nó thấy hấn mở mắt ra liền hét tiếp.

- Áaaaaaaaaaaaaa...

- Em làm gì vậy?

- A.....a.....a

- Im lặng- Hấn gắt lên làm nó giật mình im ru.- Cái gì mà la?

- Tại sao anh lại ở đây?

- Nhà anh anh không ở không lẽ ở chuồng heo??

- Nếu vậy tại sao tôi ở đây?

- Em là vợ anh không ở với anh thì ở đâu?

- Tôi không phải là vợ của anh tôi p.....- Chưa nói hết câu lại bị hấn cướp lời

- Ngồi đó quài đi, trễ học rồi kìa.

- Đi học? Chết rồi- Nó phóng ngày vào nhà VS
- Á.....- Nó đột nhiên la thất thanh (chị dư hơi há)
- Em sao vậy?- Hấn chạy vào hỏi nó
- Tôi nhớ là hôm qua tôi mặc áo cưới mà sao giờ lại mặc bộ đồ này?
- Có gì lạ đâu. Là anh thay cho em đấy, không lẽ em định mặc áo cưới ngủ? - Hấn trả lời tỉnh bơ
- Tôi giết anh, đồ lợi dụng- Nó nhào tới định cho hấn 1 trận thì bị hấn ôm chặt
- hừm... 6h45 rồi. Cũng trễ giờ anh rồi, thôi thì...- Nói lấp lửng hấn đi đóng cửa nhà tắm rồi bế nó vào bồn tắm mặc cho nó la hét.

T/g không biết chuyện gì xảy ra trong đó nhưng ngồi đây t/g nghe thấp thoáng mấy câu hét của nó:

- Ai cho anh tắm chung với tôi. Đi ra
- Không được chạm vào người tôi. Bỏ bàn tay dơ bẩn của anh ra.
- TRÁNH XA TÔI RA.

Rầm... (Làm t/g hết hồn)

Tiếng cửa nhà tắm bật ra, nó mặc đồng phục sọc xệch chạy ra kiểm cặp rồi hốt lấy giày (gồm giày patin và búp bê, cả dép nữa) quần áo (đồng phục, mấy bộ đồ thường) rồi chạy bắn khỏi ra khỏi nhà.

Bạn đang đọc truyện *Lấy Tôi Hay Cưới Tôi Chọn Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: cái máy giặt cũng không tha.

Nó vừa trượt vừa thất cả vạt, mặc áo khoác, mặt buồn hiu. Lên lớp nó ngồi xuống ghế thêu đôi partin ra mà không nói câu nào.

- Nè, con sao vậy?- An
- Con chán quá, buồn quá, khổ quá, uất ức quá,....
- Chấp nhận số phận đi con- Ngọc
- Tội nghiệp pạn Vy nhà ta quá- Khánh

Reng!reng!reng!

- Máy em lấy giấy ra kiểm tra 15p
- Chết zò!- 4 đứa
- Hôm qua đi đám cưới bà hông có học bài- Khánh
- Ai biểu mày đám cưới hôm qua chi z? sao hông chọn ngày khác mà đám cưới chứ- Ngọc
- Tui cũng có khác gì đâu-Nó

Tích tắc tích tắc! Cả phòng học im lặng, ai cũng cầm đầu làm bài ngoại trừ...ai thì các bạn cũng biết rồi.

- Ở trang này nè
- Hình như hông phải
- Cái bài 43 đó
- Kiểm hoài không thấy, cái chữ “bác sĩ” của mày chứa dấu nào đọc ra.

- Đây nè- ....

- Á há há đúng zòì, cảm ơn nh.....a....á....c....cô

- CÔ GIÁO- 4 đứa đồng thanh

- Ra ngoài đứng cho tôi, mỗi người 1 điểm

Reng ! Reng ! Reng

- Hôm nay được về sớm. ....nhoàm. ....nhoàm- nó vừa ăn bánh vừa nói

- Mới 9h hà- Khánh làm osin ôm nủi bánh cho nó

- Ê, tụi con Trúc nó thách đấu nửa kia- Ngọc

- Yeah, sân banh thẳng tiến- An

- Sư phụ, con chưa muốn về nhà chăn heo.- Ngọc

- Đúng zòì, nghĩ sao mà đi oánh lộn trước cửa nhà hiệu trưởng??? sư phụ oánh 1 mình ở đó đi con không rảnh- Nó

- ..... vậy thì hẹn nó 11h ở bãi đất trống đường X đê.- An

- Ok! Nhoàm. ....nhoàm

Đến nơi, cả 4 đứa thấy đâu chừng 15 tên cơ đấy, chơi đú gì mà 15 oánh 4 thế????

- Tụi bây đã viết di chúc để lại mấy cái underwear cho người nhà chưa?- TRúc

- Mà nghĩ sao mặt tụi tao vậy mà tài sản chỉ có cái underwear như mày???- Ngọc

- Tụi bây. ....LÊN- Trúc

Tổng cộng 15 tên nhào tới.

Bình! Bình! Bốp! Bịch! Hự! ya! Ê! .....

- Á.... Mấy đứa này đánh lên- Tụi nó đang giành thế thì từ đâu chui ra khoảng 20 đứa nữa đánh lên tụi nó. Làm tụi nó bị thương nặng (mấy anh chị tạo phản kia dùng toàn dao với mã tấu)

- Rút đi bây.- Khánh

- Rút huy hoàng 1 chút đi- Nó

- Ok nhanh gọn lẹ.- An

Nói rồi tụi nó loi vũ khí ra, nó dùng roi, An với Khánh vẫn dùng võ như cũ, Ngọc dùng gậy. 15p trôi qua....

- Học...học...học

- Đây thế này thì rút huy hoàng chưa, tụi nó đo ván rồi

- Không, đây là thắng chứ hông phải rút.

- Rồi rồi về nhà cấp cứu nhanh.

Tại phòng khách nhà Ngọc khu phố A. Tụi nó đang ngồi băng bó cho nhau

- Ax... nhẹ tay thôi- Nó la, nó bị bầm ở má, 1 vết chém không sâu lắm ở tay

- UI...- Khánh thì bị trặc chân, bầm ở mắt

- Mẹ ơi...- Ngọc thì bị trầy tay và bầm ở miệng

- Hừm... Ông nội An đang soi gương cố tìm coi có vết bầm nào trên khuôn mặt đập chai của mình hông đồng thời cũng bị xay xát không ít trên người.

- Mày tính không về nhà âu yếm chồng hả?- Ngọc

- KKhông, ở chung với thằng cha đó thà tui ở với heo sường hơn. Tui phải làm cho hấn sớm ký giấy ly hôn thôi nếu không đời còn lắm chồng gai, khổ dài dài.

- Bà dùng cách “đấu tranh tuyệt thực” đi

- Hê hê mới nhắc tào tháo tào tháo tới liền kìa- An vầy vầy nó

- Hờ- Nhìn ra cổng nó thấy bóng dáng quen thuộc ấy. Chết bà rồi. Nó luống cuống tìm chỗ trốn, nhưng chẳng chỗ nào an toàn cả. Nó nhìn vào nhà bếp ngay cái. ...

- Đừng nói với sư phụ là con định trốn trong đó đấy nhá.

- Giúp con đi – Mắt viên bi

Cả bọn lại giúp nó chui vào cái...máy giặt. Khó chịu quá đi mất.

- Chật quá.- Nó rên

- Chúng vô kìa- Ngọc réo lên làm Khánh với An lật đật nhận đầu nó vô đóng nắp lại.

Hấn bước vào trong nhìn qua nhìn lại.

- Anh tìm Vy hả?- Ngọc

- Nó không có ở đây.

- Bla....bla.....- cả 3 đứa cứ thao thao bất tuyệt

- Lục soát- Hấn ra lệnh cho 2 tên đằng sau. Lập tức chúng lục soát từng ngõ ngách. Nơi cuối cùng là nhà bếp. 3 đứa cắn môi, nắm tay lo sợ vì chúng đang tiến đến cái máy giặt.” Cái máy giặt cũng không tha”

Cạch. ...

Tiếng mở của máy giặt làm cả 3 đứa nhắm tịt mắt lại .....

Bạn đang đọc truyện *Lấy Tôi Hay Cưới Tôi Chọn Đi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

- Dạ không tìm thấy-1 tên thông báo

- Đi – hấn tiết kiệm lời thấy ớn. vô duyên thấy sợ luôn. Zô nhà người ta không nói không rằng lục soát chẳng 1 lời hỏi hay xin lỗi. sợ nói mấy câu sẽ hết hơi chết ngay tại chỗ chắc. không nghĩ nhiều cả 3 thấy hấn rời khỏi liền chạy tán loạn.

- Vy ới mày/con/bà ở đâu???

- Đây.....nè

- Hờ?

Theo hướng phát ra âm thanh. Nó đang ngồi trên xà ngang trần nhà 2 tay ôm cột(sợ té) chân thì ngồi chồm hóm.

- Xuống lẹ.

- Hi hi – Nó thừ trên nhảy xuống

- Con trốn ở trên đó hồi nào z? làm sư phụ suýt đứng tim

- Tại trong máy giặt con thấy không an toàn- Nó

- Vậy thì em nghĩ bây giờ an toàn à?- hần từ đâu chui ra

- Đương nhiên là...Áaaaaa...buông ra. Bỏ tui xuống

Nó dùng đủ chiêu cần, néo, đấm, đá,... Nhưng vô dụng, cứ như nó là người được bắt về gài ngựa cho hần vậy...

Về nhà hần lòi nó ra khỏi xe nhưng nó không ra nằm ôm cái vô lăng trúng chỗ còi xe làm còi kêu inh ỏi cả cái gara

- Ra mau

- Không ra

- Ra

- Không

- Hahahahahaah- nó bị hần cù lét cười lăn cười lộn, đợi nó buông cái vô lăng ra hần xách nó vô nhà.

- Thả tui xuống. TÔI THỀ TÔI SẼ BẮM ANH RA THÀNH TRĂM MẢNH NƯỚNG CHO CHÓ GẶM.....AAAAA.

- Mặt em sao vậy? Hần không quan tâm tới cái mềnh nhĩ sắp chào tạm biệt chủ nhân của hần lấy tay sờ nhẹ vào chỗ bầm trên mặt nó.

- Ax, đau đồ tâm thần nhà anh có biết đau là gì không

- Sao bị như vậy? NÓI

- Oánh lộn. được chưa?

- Thật tình hết nói nổi mà. Con gái gì mà suốt ngày trốn đi chơi rồi oánh lộn vậy chứ.

- Thì sao? Tui thích vậy đó. Anh làm g...a ....umm

Biết chuyện gì đã xảy ra rồi đấy. Nó đang nói thì bị hần hôn vào môi. Nó đẩy hần ra nhưng chẳng xe dịch gì cả, Nó tự hỏi không biết hần ăn cái giống gì mà như trâu bò vậy. Đến khi hơi thở của nó trở nên dồn dập thì hần mới buông.

.

.

.

Sáng đi học về nó ăn cơm rồi chuẩn bị đi làm. Người làm nói hôm nay hần bận nên không về ăn cơm trưa được làm nó mừng không thể tả luôn kakaka.... Trên đường đi làm mãi mê nhìn cảnh vô cùng lãng mạn thì gặp 1 người phía nhà hàng bên kia đường làm phong cảnh vô cùng lãng mạn ấy thành phong cảnh vô cùng bất mắt. Nó lật đật xua xua tay bảo rằng bọn kia đi trước đi. Chưa kịp để 3 đứa ú ó được gì thì nó phóng đi luôn về phía nhà hàng nơi mà hần đang đi với 1 cô gái. Nó thắng cái két trước mặt 2 người, hết nhìn cô gái rồi lại nhìn hần.

- Chị là người yêu của anh hả?- Cô gái nghe nó hỏi thì nhìn nó “đắm đuối” không lấy 1 cái chớp mắt

- Bạn gái anh hả? 2 người đẹp đôi lắm ý- Nó khều khều hần- Đây, nếu anh có người yêu thì cứ việc nói đi chứ. Đương nhiên tôi sẽ không mặt dày như mặt đường mà ở lại đánh ghen đâu. À thôi cũng trễ rồi tôi đi đây. 2 người chơi thoải mái đi. Bye – nó nói rồi phóng đi để hần ngẩn tò te ra.

- Chị dâu của em vui tính thật nhĩ- cô gái cất tiếng.

.

.

Tích tắc! tích tắc!

Cả phòng thiết kế im thin thít. Nó đang làm bản báo cáo. Cái bộ tam sơn kia làm xong rồi. nó hận sao hỏi nãy nhiều chuyện chi giờ phải ngồi làm 1 mình.

- Xong chưa?- an

- Im cho con làm- nó

- Mà hỏi nãy bà đi đâu vậy?- Khánh

- Thì ...bla...bla vậy đó. Mà công nhận hồi nãy nhìn mặt anh ta ngổ thiệ chứ. Chắc là tưởng con ghen ai dè .....

- Sao bà không chụp lại cái mặt đó cho tui coi- Khánh

- Đúng zoi- Ngọc

- Anh ta đâu có thích chụp hình.

- Sax không chụp hình vậy mai một chết lấy gì thờ?- an

- Ôi im ngay cho con làm. Hối mãi.

- Tui tui nộp trước nha để ông chủ tịch la. Tui tui xon cho bà nộp trễ.

- Ồ

.

.

.

.

- haizzzz cúi cùn cùn xon mà họ chết ở đâu rồi nh?

Cạch

- Hê sao nhìn mặt nghiêm trọng vậy?

- Há? ờ thì bà xong chưa nộp đi- Khánh

- ờ ờ đúng rồi nhanh đi – Ngọc

- có chuyện gì há?

- KKhông . ừm chỉ là à do chủ tịch bảo con nộp nhanh . đi đi đi- An đẩy nó ra cửa rồi đóng cửa lại.

- Bảo trọng nha. Sur phụ/tao/tui sẽ phù hộ cho con vượt qua kiếp nạn.- cả 3 thở dài nói .

Bạn đang đọc truyện *Lấy Tôi Hay Cưới Tôi Chọn Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Tiểu miu...Gia linh

“Mấy cái người này” nó cầm sắp hồ sơ đi lên phòng chủ tịch.

- Má ơi! Chi mà tầng 20 dữ rứa. Lỡ như thang máy mà hư 1 cái là đi bộ khùng luôn . Haizzzzz

Cộc...cộc...cộc

- Vào đi

Cạch.

Bước vào trong căn phòng nhìn quanh rất gọn gàng, thoáng và rộng, dừng lại ngay bàn chủ tịch khi thấy 1 người đàn ông ngồi trên ghế quay lưng về phía nó. “chôm tóc quen quen”. Không nghĩ nữa nó lê bước lại đặt báo cáo lên bàn.

- Thưa chủ tịch tôi đã làm xong bản báo cáo.

Chờ mãi không thấy trả lời nó tưởng chủ tịch ngủ nên quay lưng đi, chưa gì thì “xoạt” 1 cái như con gió nó đã thấy người đàn ông trước mặt nhưng vẫn là mặt đối lưng

Cạch.

- hử? tự dưng nó thấy chủ tịch gài chốt cửa lại nên nó thối mác- Thừa chủ tịch có g. ....Á! Anh làm đếch gì ở đây? Anh ám sát chủ tịch công ti tôi để bò lên đó ngồi à?

- Em nghĩ vậy thì cứ cho là vậy, bò được lên đây cũng cần có bản lĩnh cao lắm đấy

- ừm ừm ... theo như tôi chuẩn đoán thì công ti này sẽ hoàn toàn phá sản vào ngày mà anh quang minh chính đại công khai anh là chủ tịch mới .....ừm ừm- Nó gật đầu lia lịa tỏ vẻ đắc ý

Rầm

Hắn đứng lấy 2 tay chống lên cửa tạo thành bức tường, nó đứng ở trong (Ép cung :D).

- Em bước ra ngoài thử xem.

- Sợ gì không dám. .ngoài- Nó cấn tay của hắn làm giọng hét như chó gầm .....(mình so sánh hơi bị hay thì phải ....~.~) của hắn vang lên. Nó thừa cơ hội hắn ôm lấy cái tay tội nghiệp mà thoát khỏi vòng vây 1 cách dễ dàng.

RẦM!!!!

Căn phòng vốn dĩ gọn gàng nay đã trở thành. .bãi rác công cộng .

- xuống mau

- KHông- bật mí với các bạn là nó đang đu tòn ten trên trần nhà ý

- Anh nói em xuống đây

- Le vờ (never).

- Em mà không xuống thì đừng trách

- Ồ. Đừng trách. Đừng trách đó nhaaaaaaa- nó nhái lại lời hắn thì tự nhiên nó thấy 1 sợi dây xích từ đâu ầu yểm nhào tới ôm quẩn quýt lấy người nó ~.~ lại lôi nó xuống và tiếp đất 1 cách “nhẹ nhàng”

- Nói không nghe thì hậu quả đấy. (hơ hơ vợ chơi roi chồng lên tới dây xích)

- Thả tôi ra. Ai cho anh trói tôi- nó nhảy đànhạch như gà chết toi

- Nằm im không được động đây- hắn chỉ vào mặt nó

- Cứ động đây- nó bặm môi lẩn qua lẩn lại như xe lu =.=’’. - huhu đau quá

- Vỵ, em sao vậy?

- Dây xích làm đau quá. Mau tháo ra

- ờ ờ- hắn làm theo răm rắp. chỉ chờ có thể nó cầm sợi dây xích quất mạnh vào cái cửa.

RẦMMMMMM!!!!!!

- Hô hô hô, cảm ơn dây của anh nhòa. ...

Nó chạy ra cửa trước bao nhiêu ánh mắt đang nhòm ngó rồi nhìn vào phòng chủ tịch mới thấy rằng cả người lẫn đồ trong phòng đều te tua. Nó chạy thục mạng về phòng thiết kế mở cửa ra thì

- NHỮNG TÊN PHẢN BỘI KIAAAA. .... hử? về hết rồi. chết tiệt.

.

.

.

Bây giờ nó đang ngồi trên chiếc xích đu trong vườn nhà.

Xoạt...xoạt

-?????- nó nghe tiếng động trong bụi cây.

- hơ???? Coan mèo à???

Nó bế con mèo ra ngồi ngắm cả buổi rồi quyết định lấy con mèo làm vật sở hữu riêng. Nó đặt tên cho con mèo là “tiểu miu”. Để con mèo nhỏ lên vai nó sai bước vào nhà thì lại nghe tiếng cãi lộn, cuộc đời của nó gắn liền với những tiếng chửi ngọt ngào êm tai hay sao ý ...

- Sao người nói chiều về mà giờ ở lì nhà ta?

- Anh kibo vừa thôi, ở đây có sao đâu

- Đã có vợ phá là quá rồi mà giờ còn thêm người nữa, chịu sao nổi

- Anh nói ai phá. Haha vậy là tôi nói đúng. Dẫn cả bạn gái về nhà luôn. Vậy bây giờ tôi có nên dọn đồ đi không ?

- Chị nói gì vậy? bạn gái gì. Em là Lâm Vũ Gia Linh em gái của anh Thiên

- Thất vọng.....- nó ủ rũ sụp mắt xuống

- Em nói vậy là sao?- hấn giận dữ

- À...ờ không có gì.

- Chị đi chơi với em nha

- ờ ờ

- nè. Người đến phá hoại hạnh phúc gia đình người ta đấy à? Nè....nè- hấn nói mặc hấn, Linh kéo nó lên sân thượng chơi.

Bạn đang đọc truyện *Lấy Tôi Hay Cưới Tôi Chọn Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: 2 anh em nhà này cũng không khác nhà mình gì mấy.

Lâm Vũ Gia Linh: sống ở Mỹ. Có 1 mái tóc ngang lưng màu vàng cam gọn sóng, đôi mắt đen lầy giống y chang thằng anh nó :3. Tính cách: Ngang bướng, phá không thua gì nó, đai đen karate. Cô là 1 con nai vàng ngơ ngác đập nát hết rừng già :D

- Hahaha- Trên đường có 2 con người đang cười như điên. Nó dẫn Linh đến nhà Ngọc,An,Khánh chơi, vừa đi vừa kể những tiểu sử quậy phá mà cả 2 đạt được trong thời gian 1n8 lộn trong nhà trường.

Bộ tam son đó đang ngồi ăn bánh coi tivi

- Sư phụ ăn cái này hông –Khánh

- Ăn .....nhoàm nhoàm.....

- HEY- đang dứt nhau ăn tình tứ thì nó từ ngoài cửa nhảy vào. Cả 3 đứng hình há mồm, bánh từ trong miệng cứ thế mà tuôn ra.

- Chạy- cả 3 đồng thanh rồi thân ai nấy lo mà chạy.

- Chạy đi đâu hả?- Nó phóng dây tóm cả 3 lôi lại giữa nhà.- Những tên phản bội kia. Tại sao hả? tại sao hông nói với tui hấn là chủ tịch.

- Ở ...tui đâu biết gì đâu.- Ngọc chỏ chỏ vào người Khánh

- Tui cũng vậy, có gì bà hỏi sư phụ đó- Khánh

- Sư phụuuuuuuuuuuuu...- Nó kéo dài ra nghe mà lông An dựng đứng lên hết.- NÓI

- Ở .....là anh ta kêu đó. À ờ....hì hì. Vy con thả ra đi. Tội nghiệp sư phụ/

- Mấy người này là ai vậy chị ?- Linh giờ mới xuất hiện
- Bạn chị- nó qua qua nhìn 3 nhân vật đang bị trói thánh chùm ở giữa nhà thì thấy họ đang đưa mắt ếch lên nhìn Linh.
- Chào mọi người mình là Lâm Vũ Gia Linh, em gái anh Vũ Thiên.- Linh giới thiệu còn nó thì cúi húi tháo dây trói.
- Chị là Thi HỒNG Ngọc
- Anh là Lưu Phương Khánh
- À...anh là. Àu...- An chuẩn bị giới thiệu thì Linh bị Khánh nhào tới cắt ngang.
- Lại đây ăn cho vui.- Khánh choàng vai Linh lôi lại ghế

Ngọc gác chân lên chân Khánh, Khánh gác chân lên bàn, nó bắt dây ra ngoài ngồi. Thấy vậy Linh cũng hòa nhập luôn, không cần ý tứ gì chân bắt hình chữ đại, thấy bánh vào miệng ăn ngon lành. An thì phóng tới chỗ nó phóng lên ngồi làm dây rung mạnh tí nữa là nó chổng mồm xuống cạnh bàn rồi. Lúc về nó với Linh riu rít vào nhà thì thấy hấn đang đọc báo chẳng thèm ngó tới. Nhưng nó cũng đã xem hấn như người vô hình lâu rồi nên lên phòng luôn.

.

.

.

Cạch

Hấn vào phòng thấy nó đang ăn sô cô la coi tivi về việc “ TQ đặt giàn khoan ở biển VN”

- Tức thật. VN mình hiền quá.- Nó vừa nói vừa vỗ đùi
- Hử????
- Nếu là tôi tôi sẽ đánh cho chúng bòm đầu.
- Thật chứ?- Hấn ngồi xuống chỗ nó
- Đương nhiên
- Nếu vậy anh sẽ đưa em ra đó để em đánh cho chúng bòm đầu nhá.
- Hả????- nó đỏ mồm hôi hột
- Em muốn mà. Bây giờ mình đi luôn.
- À thôi hô hô hô ở đó đủ người rồi. họ tự xử đi, tôi phải ở lại xây dựng đất nước .
- Tối bữa tối rồi mà em còn ăn vặt à?
- Tôi ăn lúc nào chả được. anh ăn hông?- Nó chia ra trước mặt hấn, hấn nhướn tới định ăn thì nó giật lại cắn – Không có vụ đó đâu.
- Có chứ- Hấn kéo nó lại cắn miếng socola trong miệng nó (2 anh chị ở dơ...) xong đứng dậy nhai nhóp nhép.- ừm chỉ có thanh này ngon. :D
- .
- .
- .
- Sao chị ăn rau không vậy? không ăn cơm, thịt cá hả?
- Thôi chị không ăn cơm 1 năm cũng không sao đâu
- E hèm- Hấn hấn giọng cho nó biết nếu không ăn cơm sẽ ra sao (à quên mất là nó sợ nhất là bị cù lét, nếu hông ăn thì hấn cù lét cho cười tới tét với lại hấn còn có chiêu nhai thức ăn xong đẩy qua miệng cho nó làm nó kinh tới giờ ~.~)
- À không chị thích ăn cơm lắm chứ ahhaahahaha.

Nó bung chén com gấp thịt cá vào rồi cố ngồi đó nuốt. Nó ghét nhất là ăn cơm, ở nhà nhiều khi Trí bắt nó ăn thì nó giơ chân đá chén com luôn, chén com bay vô mặt Trí 1 cách không thương tiếc. Vậy mà bây giờ chỉ 1 cái tấn hấn của hấn thôi mà nó phải ngốn 2-3 chén com mới được. Ở đối diện có 1 người ngược lại với nó, Linh ít ăn vặt nên 6 ăn com nhiều. Bữa ăn nó thấy toàn là đĩa của Linh. Con nhỏ gấp lia gấp lia ăn như heo.

- Ta mà nuôi người thì có ngày cạp đất mà ăn quá –Hấn
- Cũng được. anh cứ cạp tự nhiên đi. Không ai dám cầm anh đâu
- Ta hiền quá mà..bởi vậy chiều trẻ riết sẽ sinh hư.- Hấn với Linh cứ chỉ chóc với nhau

.

.

.

“Hơ hơ 2 anh em nhà này cũng không khác gì nhà mình cho mấy”

Bạn đang đọc truyện *Lấy Tôi Hay Cưới Tôi Chọn Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Huhu tôi xin anh ...dừng lại đi

Bây giờ là 20h tối chủ nhật, nó mặc 1 cái quần thun đen, áo 3 lỗ trắng, áo khác lửng dài tay màu đen, nón trùm lên đầu, chân đi bata đang lướt ván. Núp sao cổ lẩn trong tóc nó là con Tiểu Miu nó mới chớm được ở chương trước (~.~). Đứng xa nó thấy Ngọc, An, Khánh đang vẫy nó.

- Ê, sao ông tướng nhà mày cho đi vậy?
  - Cho mới lạ.
  - ?????
  - Là vậy....
-
- 30p trước.
- Đi đâu vậy?
  - Đi chơi
  - Tối rồi, ở nhà đi chơi nguy hiểm lắm, lên phòng đi.

- Nhưng...- Định nói gì đó nhưng bị hấn lờm 1 cái thì nuốt hết vào trong.

Nó bỏ lên phòng nhưng đâu có dễ mà nghe lời như vậy. “hơ hơ...không cho đi cửa chính ta đi cửa phụ”. Nó xách tấm ván đu dây xuống. Thấy con Tiểu Miu cứ bám lấy chân nó nên đem theo luôn.

- Ô ô ô
- À mà Vy con bé hôm bữa đâu?- An
- Nó đi chơi với bạn nó rồi. mà hỏi chi vậy sư phụ
- À...ờ... Thì có gì đâu. Đi

Cả 3 đi đến 1 quán bar. Vừa bước vào đã nghe tiếng nhạc chói cả tai, nhưng riết rồi cũng quen (Khuyên: Ai muốn luyện cho màng nhĩ nó tốt thì cứ vào đây. Đảm bảo: bổ não chứ không hại não). Cả bọn chọn 1 cái bàn rồi ngồi xuống.

- Uống thì hông bây?

- Ok!

Cả đám kêu 1 chai loại mạnh nhất để thi. Ông nội An hoan hô cho đỡ mới 5 ly đã ảo não, nó chỉ mới 2 ly mà đã say sẩm. Ngọc 3 ly, Khánh 3 ly.

- Sur phụ...ức...ức thắng- Khánh

- Bà Vy...ức...ức Thua- Khánh

- Nè...đi chơi với anh hông cung- 1 người đàn ông khoác lấy vai nó

- Biến ngay- Nó loạng choạng lấy 1 tay hất tay hấn ra còn tay kia chống lên bàn. Bây giờ chỉ còn mình nó là tỉnh hơn 1 chút. 3 người kia ngủ gục trên bàn rồi.

- Sao vậy? cung ngoan cổ quá. Đi chơi với anh 1 chút có sao đâu- Tên này mặt dày mặt dạn ở lại. còn lấy tay đặt lên eo nó vuốt xuống, nó lật đặt xô tên đó ra ngay. Nhưng hấn ôm chặt nó kéo nó ra ngoài.

- Tránh xa tôi ra nếu như ông muốn sống.....aaaaaa bỏ ra....

- Buông cô ấy ra.- Cái giọng thứ 3 vang lên. Thấy quen quen. Nó nhận ra rồi, là hấn, hấn đến cứu nó rồi. Nó vui lắm, nhưng lại đan xen không ít sợ hãi.

- Đưa nào?

Tên đang ôm nó quay lại thì nhìn thấy hấn ăn diện nguyên 1 cây đen, con mèo đen nưót mắt đỏ giống y chang con Tiểu Miu của nó từ dưới đất phóng lên vai hấn nằm xem kịch miễn phí. Mắt hấn hấn lên những vệt đỏ vì tức giận.

- Thiếu gia..... xin tha tội.....xin thiếu gia tha tội....

- Lôi hấn ra ngoài xử lí.- Hấn ra lệnh, lập tức 2 tên áo đen lôi tên đó đi.

Cũng may lúc ở nhà hấn không yên tâm về nó nên mới lên phòng tìm thử thì phát hiện ra nó trốn đi chơi với con Tiểu Miu. Con Tiểu Hắc với con Tiểu Miu là 1 cặp nên việc tìm ra nó cũng rất thuận lợi. Bây giờ nó mới nhìn thấy hấn, hấn dữ quá điiiiiiii aaaaaaaa, tốt nhất bây giờ đừng nhìn hấn, làm ngu thôi, nếu không hấn lôi cổ về nhà cho 1 trận là có nước mà chết.

- Đau. Anh nhẹ tay 1 chút không được à?- Nó đang suy nghĩ thì bị hấn nắm tay lôi đi ra xe rồi đạp ga lái nhanh về nhà.

- Anh điên hả? bỏ tôi ra- Về nhà, 2 con mèo âu yếm nhau ngoéo đuôi nhau đi ngủ, còn nó với hấn âu yếm nắm tay nhau lôi vào phòng ngủ.

- Tại sao lại trốn đi tới những nơi như vậy. Há?- Hấn gầm gừ.

- Anh là cái quái gì mà có quyền ngăn tôi. Anh chả là g...a...um

Nó bực dọc cãi lại nhưng lời chưa phun ra thì đã bị hấn bắt nuốt vào. Hấn hôn nó 1 cách bá đạo, lột luôn cái áo khoác của nó. Nó hoảng loạn xô hấn ra.

- Không bỏ tôi ra huhu tôi không phá nữa huhu tôi hứa không trốn đi chơi nữa, đừng lại đi.

Nó cố cầu xin hấn rồi nhìn ánh mắt cún con nhất có thể nhưng lại phản tác dụng. Hấn cứ xé toạt áo nó ra. Nhìn hấn như hồ tìm được mồi. Hấn bây giờ rất bực bội thử hỏi xem nếu lúc này hấn không đến kịp thì nó bây giờ đang bị tên đó làm gì. Nhiều lúc cũng muốn ẵm nó nhưng vì nó mới 18t chưa có tư tưởng cho chuyện này nên hấn ngậm ngùi bỏ qua. Nhưng bây giờ cái tức chiếm lĩnh lí trí của hấn, không thể tha thứ cho nó nữa.

.....e hèm. ....Tác giả bị nhốt ở ngoài nên không biết chuyện gì xảy ra trong đó (tác giả chỉ đi viết truyện thôi mà, không có cần coi mấy cái đó :D làm đen tối tâm hồn trong sáng của tác giả mất). Chỉ nghe nó la gì mà

- Đi ra

- Biến ngay

- Huhu tôi xin anh...đừng lại đi

- Tha cho tôi đi. Huhu

...bla....bla....bla rồi cái kết cuối cùng mà t/g nghe là “KHÔNG” muốn lũng cái màng nhĩ. Chỉ trong 1 đêm vì trốn đi chơi mà nó bị hấn ăn sạch sẽ, gọn gẽ, đẹp đẽ.

Sáng dậy hấn đã không thấy nó đâu. Xuống nhà thì được biết nó đi từ sớm và chẳng ăn uống gì. Chắc nó giận hấn lắm đây.

Bạn đang đọc truyện *Lấy Tôi Hay Cưới Tôi Chọn Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 17

- Vy, ê ê ê – An giật giật tóc nó.
- H...há???
- Giờ học mà hồn thả đầu trên nóc nhà vệ sinh vậy?- An
- KHÔNG có gì.- Nói rồi nó úp mặt xuống bàn.
- Nhoàm...nhoàm...chep chep
- Chồi oi me ngon tóa. Ai hông ăn tiếu lăm á nha- Khánh
- Ê ê còn có 2 trái hà. Ông ăn nhanh đi để có người giánh á.- Ngọc
- Chep chep...trái này của tao.- Nó thêm này giờ bọn này khiếu khích mà cố cưỡng lại, nhưng đến giới hạn rồi nên lấy cho vào mồm luôn.
- Mà bị gì vậy? kể tao nghe coi – Ngọc
- Bộ tối qua thằng chả ỳnh mày há?- Khánh
- Nếu ỳnh cũng đỡ - nó làm bầm
- Pập. Nguyên 1 con dao cắm trên bàn.
- ĐÚa nào ám sát bà – Ngọc
- Hông phải. tối hậu thư.....tối hậu thư....- An
- Đầu đầu đưa coi. – TRận trước tụi bây hên. Ra về trước cổng trường phân thắng bại.
- Con này rãnh- Nó
- Lần trước 15 oánh 4. à không thêm 20 tên lúc sau nữa.- An
- Thui thui kệ đi. Ăn đi ăn đi, tui còn 1 bịch mặn nờ.- Khánh
- Ra về, cả 4 thông thả đi thì bị tụi con Trúc chặn lại. Rồi 2 bên đầu võ mồm nghe điếc óc,...bla....bla....bla rồi nhào vô oánh . Hôm nay nó quên đem theo dây. Oánh lộn mà đầu óc mơ hồ nên nó biế nhiều cú vào người đau điếng. – Vy – An lo cho nó nên chạy lại đỡ 1 cú cho nó, ai ngờ cú đó ngay mặt xị máu mũi.
- Sư phụ- Nó
- Tụi bây dám đánh vào khuôn mặt đáng giá ngàn vàng của ông. Chết này- An nắm đầu từng đứa đập cho hả dạ.
- Rồi lên con rồi- Ngọc
- Ai biểu tụi nó đánh vào cái bản mặt đẹp nái đó làm gì- Nó
- Nghĩ tay coi sư phụ oánh- Khánh kéo 2 đứa đó ngồi xuống gốc cây lấy 3 bịch bimbim ra gặm.
- Bữa nay dây thần kinh nào của mày bị đứt vậy? Nhờ mày mà sư phụ ông có sản phẩm tuyệt vời trên mặt ý.- Ngọc
- Không sao. Sư phụ bị bệnh đẹp trai dù có đập mặt vào tường hay bị đâm vào mặt vẫn không hết đẹp trai – an
- Xong rồi hỏ sư phụ- Khánh
- ờ xong rồi. đi về.

.....

Buổi tối, Nó nói chuyện 8 với bọn kia xong thì quăng điện thoại vào 1 góc lòi sách vở ra học nằm ghi ghi chép chép (nghi vấn chị này đang chép “phao”). Nó cột tóc cao, đeo kính vào cho có vẻ thư sinh rồi tỉnh thần hăng hái học tập đạt đến cao độ. 10h30 hấn về thấy nó nằm sắp ngủ ngon lành bên đống sách. Chắc nó mệt lắm, hấn lắc đầu rồi gom tập sách gọn gẽ xong đỡ nó quay lại, tháo tóc ra, gỡ kính xuống để lên bàn rồi đi ngủ luôn. Hấn nằm nhìn nó, lấy tay vuốt lên những chỗ vết bầm còn lưu lại trên khuôn mặt nó. Hễ mỗi lần nó oánh lộn về là thêm mấy hình xăm trên mặt. Hấn đã dạy dỗ nó rồi mà sao còn như vậy chứ. (không phải tại nó đâu, tại tác giả thích viết như vậy đó nha). Bàn tay to lớn đặt ra sau đầu rồi kéo lại hôn lên mái tóc của nó và ...đi ngủ.

Vì là trong thời gian nghỉ ôn thi nên hôm nay nó không có đi học mà đi làm luôn. Bây giờ nó chuyển việc rồi, sau cái ngày bị hấn ăn sạch sẽ thì hấn đuổi việc nó ở phòng thiết kế, đưa nó lên làm thư kí riêng cho hấn.

Cạch!cạch!cạch!cạch

Nó đánh máy tính ầm ầm. Nhìn sơ qua nó với hấn thì không biết ai mới là chủ tịch. Nhìn đáng vẻ siêng năng của nó thì ai cũng thấy là làm việc rất chăm chỉ rồi.

* Lời ca cuốn âm thanh

Từng cơn gió mong manh

Đưa trái tim tôi hát ca vang từng ngày

Bình minh đón tương lai

Hoàng hôn khép chông gai

Một nụ cười mới quanh giấc mơ....

- A lô –Nó nhấn nút nghe rồi lấy vai kẹp điện thoại vài tai để nghe còn tay thì vẫn bấm, mắt dán vào màn hình.

- Bà biết làm đề 3 không?- Khánh

- Kim này giờ muốn lòi con mắt luôn mà không thấy.

- Vậy giờ sao.

- Một ông quá. Ông sư phụ với Ngọc kiếm đề đó đi, còn lại để tui kiếm cho.

- Ê ê.-Khánh đang kêu thì nó quăng điện thoại qua 1 bên không thương tiếc.

11h. Cộc...cộc...cộc

- Đi ăn cơm

- Tôi không ăn.

- Đi xuống ăn nhanh.- Nói rồi hấn bê nó xuống vút vào xe chạy về nhà. Nó bị hấn ép cung bắt ăn đến 3 chén cơm.

11h45p. Nó vẫn trong trang phục quần jean áo sơ mi nó vừa cầm sách vừa đi ra khỏi nhà. Nó ra tới cổng thì 1 chiếc ô tô đen chạy tới mở cửa rồi 1 cánh tay to lớn nắm tay nó kéo mạnh vào trong.

- Á.....bớ người ta bắt...ummmmmmm– Nó đang hét thì bị kẻ đó bịt miệng.

Bạn đang đọc truyện *Lấy Tôi Hay Cưới Tôi Chọn Đi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Bị bắt

- Em hét cái gì ?- Hấn nói lỏng tay ra

- Tự dưng anh kéo tôi vào xe, làm tôi tưởng...ủa mà sao anh hông đi trước đi?

- Chồng đi xe hơi, vợ đi xe “2 cẳng” xem sao được.

Nó trề môi tháo đôi partin ra mang đôi búp bê vào. Ngồi ngay ngắn rồi cầm đầu vào sách tiếp.

Kéttttttttt! Bình

- Ax..... ui da.....trời ơi. Anh có biết chạy xe hông vậy.....ui da.....- Nó xoa đầu

- Sao không chịu thắt dây an toàn. Có sao không? – Hấn chồm qua nhưng nó đẩy ra rồi mở cửa đi vào công ti với bao con mắt dò xét.

Rầm!

- ôi mẹ ơi- Ngọc giật mình khi nó đóng cửa với 1 sức mạnh phi thường như superman :D

- TRời ơi! Có chỗ nào cho tui chui không trời – Nó

- Ê- Khánh với An kêu nó, nó nhìn 2 người thì thấy họ chỉ chỉ sau lưng, chưa kịp quay lại thì bị kéo đi.

- Anh kéo tui đi đâu vậy?- Nó hất tay hấn ra nhìn lại thì thấy đây là phòng chủ tịch.

- Chỗ của em ở đây.

- ờ đúng rồi hé. – Nó nói rồi ngồi xuống cái bàn có chữ thư kí chà bá lửa. – Sao không đi đi, đứng đây làm gì?

- ờ thì cũng từ từ. ngắm chút cũng không cho, ích ki. hừ

Ở 1 nơi khác trong công ty.

- TRời ơi! Tại sao từ 1 thư kí riêng của chủ tịch mà giờ phải làm cái công việc chẳng ra công việc này.....á.....bực quá- Trương Nhã Hân người thư kí cũ đang đứng ngồi không yên trên ghế la điếc óc.

- Nè cô im lặng 1 chút được không? - Khánh

- Mắc gì tôi phải im. Mấy người lo làm việc đi, coi chừng tôi đẩy – Nhã Hân ngheh mặt.

- Cô nên nhớ bây giờ cô cũng là nhân viên bình thường như chúng tôi, đừng có mà lên giọng – Ngọc

- không muốn làm thì cũng để cho người khác làm – Khánh

- Mấy người....mấy người.....hay lắm- Hân

- Cứ cho là tiếng chó hoang đi. – An

Nhã Hân tức không nói nên lời. “ Trương Vy cô được lắm chờ đấy.”

Rắc! Rắc

- Haizzzz- Nó xoay xoay cái cổ. Hết giờ làm việc nó chuẩn bị về nhà nhưng mới đứng lên thì tay nó bị kéo làm nó ôm chặt lấy người đó. Như cái lò xo nó bật ra.- Bộ tôi là heo hay sao mà lúc nào anh cũng lôi lôi kéo kéo như đưa heo đi giết rồi bán vậy?

- Thì cứ cho là vậy đi. Bây giờ về nhà anh muốn ăn thử thịt heo này xem sao ....

- Anh.....anh.....- Chưa để nó hoàn hồn hấn bé nó đi. Nó cẩu xe hấn nhưng cũng vô dụng. Về nhà nó đập cửa xe bay thẳng lên phòng khóa chốt cửa lại đi tắm. Nó diện 1 bộ váy xòe màu đen, giày cao gót màu trắng, xõa tóc đi xuống nhà.

- Chị/em đi đâu vậy?

- Thư viện trung tâm thành phố. Em đi không?

- Dạ thôi em có hẹn rồi – Linh

- Để anh kêu người đưa em đi.

- Thôi khỏi. tôi thích đi bộ với lại cũng không xa lắm

- Nhưng mà.....

- Byebye.- Chưa để hấn nói hết nó chạy ra cửa vẫy vẫy tay chào .

.

.

- Ê mày, hình như con nhỏ đó là đứa chọi đá tao lần trước phải hông? (ở chương 4 nó có bị 1 đám người rượt, bây giờ đám đó xuất hiện lại :D)

- Ờ đúng rồi, hình như vậy vậy.

- đúng đúng đúng r r rồiiiii .....e e e emm t t thấy c c

- Im đợi mày nói chừng nào xong.

- A là vợ thằng Thiên đó, hồi bữa đại ca có đi dự đám cưới tao chờ đại ca đi thấy tấm hình cưới.

- Ê, biết đâu bắt được con nhỏ này là được đại ca thưởng hông chừng

- Ờ đúng rồi, đại ca ghét thằng Thiên lắm.

- Nếu không bắt được thằng Thiên thì bắt con vợ nó thế cũng không tồi

- OK! Lên

.....

- Lâu rồi không gặp khỏe chứ em ?

- ?????? Ờ khỏe “thằng đó là thằng nào thế”

- Vậy đi chơi với bọn anh .

- Muốn gì .- nó bây giờ bị bao vây tứ phía.

- Con này to gan nhỉ , nói chuyện nhỏ nhẹ không muốn. tụi bây xử nó.

Vậy lại 1 lần nữa cảnh tượng 1 đám người đánh nhau với 1 cô gái . Nó đánh loạn xạ, nó cầm cái balo đựng 3-4 cuốn từ điển dày cộm chọi vào đầu 1 tên, xoay người ra phía sau nắm vai 1 tên nhảy lên dùng 2 chân kẹp cổ bẻ xuống, (t/g :eo ôi, chị mặt vậy mà thô bạo ghê. Vy: không lẽ đứng cho tụi nó bắt) cứ thế nó hạ từng tên từng tên đến gần hết thì

- Um.....- nó bị 1 chiếc khăn phía sau bịt miệng lại. Nó cố chống chọi coi con buồn ngủ nhưng mắt nó cứ phản chủ, nó gục xuống. Sau cuộc ẩu đả, trên đường chỉ còn balo, nón của nó và vài tên nằm lăn lóc.

.

.

.

- Làm gì về trễ thế - Hấn thấy Linh về liền mè nheo

- Mới 9h mà làm quá hà.

- Vy đâu?

- Em không đi với chị ấy. chị ấy chưa về à?

- Làm gì trễ vậy .- Hấn lấy điện thoại ra gọi, lần đầu thì không ai bắt máy, lần 2 thì khóa máy, lần 3, lần 4 cũng vậy. Hấn có linh cảm xấu, “Mẹ kiếp! Có chuyện rồi”

- Sao vậy anh?

- Chia nhau đi tìm cô ấy nhanh lên.- Hấn gầm lên.

- Dạ- Linh giật mình chạy đi gọi đàn em đi tìm. Hấn cũng 1 hướng khác đi tìm nó.

Bạn đang đọc truyện *Lấy Tôi Hay Cưới Tôi Chọn Đi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Nguy Hiểm Trùng Trùng

không khí phòng khách ngày càng u ám hai ba người đi lại không dứt. còn hấn thì ngồi trên ghế sofa khuôn mặt tằm tối đầy tính sát thương. Linh cũng không khỏi lo lắng cứ hết đứng rồi lại ngồi rồi lại ngó ra cửa chờ đợi hình bóng của nó

bỗng có điện thoại gọi đến hấn chẳng thèm nhìn số cảm phất lên bấm nghe - xin chào người anh em, lâu rồi không gặp nhau. không biết mày còn khỏe không - từ trong điện thoại một giọng nói ồm ồm đều đều vang lên

không có chuyện gì thì đừng gọi cho tao. tao không rảnh để nói với loại như mày - hấn cắt động dây uy nghiêm và định tắt máy

ha ha trông mày có vẻ đang bòn chòn chuyện gì. Sao? Vợ mày chưa về hả - lúc hấn định tắt máy giọng nói đó lại vang lên một lần nữa. Hấn đành mặt áp máy tiếp tục nghe

mày đang giữ cô ấy, thả ra lập tức nếu không đừng trách tao - giọng hấn lạnh như không thể lạnh hơn khiến linh ngồi bên cạnh phát run

mày nghĩ tao sợ sao, bây giờ người bọn tao cũng đang giữ nếu mày không đến tất nhiên chúng tao cũng không ngại cùng cô nhóc xinh đẹp này vui vẻ một đêm đầu - lần này một nụ cười đậm sắc dục vang lên

mày dám đụng vào cô ấy tao sẽ giết hết nhà mày - hấn ném lại một câu lạnh thấu xương rồi đứng dậy mặc áo khoác

em theo với - Linh cũng nhanh chóng đứng dậy nhưng bị ánh mắt sắc lạnh của hấn đẩy lùi

mấy người theo tôi - hấn nói với mấy người đang đứng ở cửa và nhanh chóng lên xe

năm chiếc xe nhanh chóng lao về phía ngoại ô nơi có một căn biệt thự màu trắng nằm tách biệt hoàn toàn với khu dân cư gần đó

xe của hấn dẫn đầu từ từ tiến vào trong, đội cả năm xe vào cánh cổng lại tiếp tục đóng im im

khác với nhà hấn ngôi biệt thự này hết sức tự tại và có chút phóng túng. ở giữa là bộ bàn ghế gỗ hình rồng đất tiền trên đó một người đàn ông 30 tuổi đang ngồi ông ta nở nụ cười hết sức. khiêu. khích với hấn

người của tôi đâu - hấn chẳng thèm chào hỏi hay quan tâm ông ta muốn gì hỏi thẳng vào vấn đề

theo ta thấy thì...à - ông ta chưa kịp nói hết câu hàng chục họng súng đen ngòm đã chĩa thẳng vào ông ta

t...tôi đưa cậu đến đó ngay - ông ta hốt hoảng vội đứng dậy. hàng chục bước chân lập tức di chuyển

khoan đã tôi hứa sẽ giao người, con gái tôi đang ngủ ngày mai nó còn đi học mong các cậu đừng bước đừng đánh thức nó - ông ta cất giọng van nài hết sức thành khẩn

được rồi, đi nhanh - hấn cắt động lạnh lẽo đồng thời ra lệnh cho đàn em dừng bước

hai người cùng bước vào trong xuyên qua hai dãy hành lang - mời - ông ta cúi mình đưa tay về phía trước khi đến một cánh cửa gỗ

hấn ướm vào vón chuyện đi trước không xa lạ với hấn nhưng... cách - ông ta không bước vào đó thay vào đó là tiếng đóng cửa. Hấn nhíu mày khi thấy từ các phòng người túa ra như ong vỡ tổ chẳng mấy chốc kín dãy hành lang rộng lớn

muốn người của mày ra về ai toàn trước hết phải bước qua xác bọn tao cái đã - tên cầm đầu cắt động ồm ồm hết sức khó nghe. Trên mặt hấn ta đầy rẫy những vết sẹo ngang dọc trông không thể nhìn ra diện mạo ban đầu

hấn khẽ nhướn mày khi bọn chúng rút từ trong người ra những cây mã tấu dài sọc (mọi chuyện bên trong em không biết đâu nha lúc này chưa kịp vào thì ông kia ông đóng mất cửa rồi nhoi lỗ khóa cửa mãi chỉ được từng đó thôi

và bây giờ chỉ còn lại tiếng động của vũ khí chạm vào nhau và tiếng bịch bịch của cơ thể người ngã xuống vang vọng khắp dãy hành lang

* phá khóa * bước vào sau khi tiếng động đã kết thúc

hấn một mình đứng giữa đồng thi thể ngổn ngang ngập trong vũng máu. và bản thân hấn ... máu cũng đang không ngừng chảy ra từ bụng

hấn loạn choạng tiến về phía trước nơi nó đang bị trói trên một chiếc ghế. hấn thở phào nhẹ nhõm nhưng lập tức tối sầm mặt

sầm... sầm Tường Vy tỉnh lại - hấn đánh liên tục vào cửa kính nhưng nó cũng không có dấu hiệu tỉnh lại, cửa kính cũng quá dày để có thể phá vỡ

trong vô thức nó nghe thấy động nói rất quen đang gọi mình... là hấn nhưng sao đầu óc nó nặng trĩu không thể mở nổi mắt

vài dòng dành cho quảng cáo: chương được viết do bạn nhócchanh đáng nhẽ bí mật ai ngờ, tỷ chủ nhà phản bội mình * khóc nghẹn* ai thích cách viết này thì đọc truyện của mình nha. và tiếp tục theo dõi chương sau của bộ truyện dễ thương này nhé * lau dòng lệ bước đi*

Bạn đang đọc truyện *Lấy Tôi Hay Cưới Tôi Chọn Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Người Thứ 3

đầu nó đau lắm nó muốn thấy hấn, nhớ những cử chỉ, lời nói bá đạo của hấn. Nhớ hấn đã yêu thương đùm bọc nó như thế nào. Thậm chí nó còn chưa nói bây giờ hấn đỡ đáng ghét hơn rồi

rầm... rầm Tường Vy em tỉnh lại ngay cho tôi, nhanh lên- Hấn cố hết sức xô vào cánh cửa kính dày cộm này.

dưới ghế nó .... có bom hẹn giờ, chỉ còn hai phút nữa thôi liệu sau hai phút này hấn có được nhìn thấy nó nữa không

hàng mi nó giật giật sau đó chậm chậm thật chậm hé mở. Tác dụng của thuốc làm nó vẫn cảm thấy choáng váng. nó đưa mắt nhìn xung quanh phòng và dừng lại ở hình bóng của hấn ngoài cửa. Đúng là hấn, nó không mơ thật sự hấn đã đến rồi

nó chỉ muốn chạy đến dựa vào hấn kể với hấn bọn chúng đã làm gì với mình nhưng cơ thể mình bị trói chặt - " hừ đúng là nhãi nhép " nó thầm nghĩ điều kiện bây giờ của nó chưa đủ để nói chuyện. Qua vài lần lắc nhẹ thân sợi dây trên người nó nói lỏng và tuột xuống như không

là con gái của một gia đình giàu có phải biết cách tháo dây thừng trói mình, để thoát thân. nếu không dù chỉ mới về nhà mẹ ruột nó cũng đã chết lên chết xuống mấy lần

nó chạy lại mở cửa chưa kịp nói gì thì bị hấn lôi đi lại cửa sổ gần đó. Hấn mở cửa sổ ngó xuống quan sát địa hình phía dưới

đây là tầng 3 đây anh định nhảy xuống sao, làm cách nào thường đi đây không phải phim hành động đâu - nó nhủ mi khi thấy hấn bế thốc mình lên

có bom chỉ còn một phút nữa thôi, nếu em thích thì cứ dùng một phút đó mà đi từ t xuống - hấn nói vậy nhưng nhưng vẫn cùng nó nhảy xuống

Lần đầu tiên cảm nhận cảm giác nhảy xuống mà không có dây thừng, không có dây bảo hộ thế này. Nó chỉ có thể nhắm hai mắt tay cầm chắc cổ áo hấn phò mặc

hừ - hấn thấy cơ thể mình vẫn còn lơ lửng thì ra hấn đang bám vào cửa sổ tầng hai, nó chưa kịp phản ứng hai người lại nhảy thẳng xuống tầng một, bây giờ nếu nó đủ sức chắc chắn nó sẽ hét toáng lên mất

hấn vẫn bế nó chạy thẳng ra phía trước quá trình tẩu thoát bằng đường hàng không thương hiệu Lâm Vũ Thiên chưa đến 30 giây

cậu chủ ben trong có bom - Đám người của hấn thấy hấn đến lập tức báo cáo

được rồi, nhanh - hấn lên chiếc xe gần đó nhất ngồi vào, cánh cổng vẫn đóng im, hấn bực mình rồ ga đồng thời lùi lại một chút xong chiếc xe bay thẳng đến chiếc cổng

Sầm.... cái cổng khổng lồ hôn đất mẹ thân yêu còn hấn đi ngang qua với tốc độ kinh khủng, bốn chiếc còn lại cũng lao vun vút trên con đường

hết thời gian một tiếng nổ kinh thiên động địa diễn ra làm nó đang trong lòng hấn giật mình ngồi dậy nhìn lại chỗ căn biệt thự đang rực đỏ trong ánh lửa từng phần từng phần một đang đổ xuống

không biết thuốc chưa hết tác dụng hay quá mệt mỏi mà nó thiếp đi trong lòng hấn

về đến nhà hấn xác nhận nó không bị thương ở chỗ nào chỉ bị bầm nhẹ ở chân và tay nên định đi lấy thuốc bôi cho nó ai ngờ vừa ra đến cửa phòng hấn liền bất tỉnh nhân sự do thiếu máu

sáng hôm sau....

nó thức giấc trên chiếc giường quen thuộc tường chừng như tất cả chuyện đêm qua như một giấc mơ. noa vươn tay thì lập tức giật mình. Máu ... sao nhiều màu thế này tay nó bây giờ chỉ tính toàn máu đã khô

nó hoảng hốt kiểm tra toàn thân nhưng không có chỗ nào bị thương. nó cô nhớ lại chuyện đêm qua. nếu không phải máu của nó thì chỉ có thể là ... của

hắn

nó lật đật chạy ra ngoài suốt nửa thì đụng trúng cô người hầu cũng đang chắn bị vào, nhìn bộ dạng đầy máu me chân cũng không đi dép trong nhà của nó cô người hầu lập tức ngăn bước chân của nó

tiểu thư cô dậy rồi, nhanh tắm rửa thay quần áo cái đã - cô ta giữ tay nó không cho nó chạy

Vũ Thiên đầu, máu trên tay tôi là của ai đêm qua tôi chỉ chạm vào anh ấy thôi - nó đưa đôi bàn tay đầy máu của mình lên trước mặt cô hầu

là máu của Vũ Thiên đấy - cô hầu chưa kịp trả lời thì một động nói ở đầu cầu thang vọng tới. Nó đưa mắt đến phía vừa phát ra tiếng nói ở đó xuất hiện một cô gái mặc váy áo công sở cách điệu hết sức bắt mắt mái tóc uốn lượn buông xõa tự nhiên hết sức gợi cảm khác hẳn với vẻ hồn nhiên của nó

Mai tiểu thư cô cần gì không ạ - người hầu thấy cô ta thì cung kính muôn phần hơn nó

Vũ Thiên đầu rồi, anh ấy bị gì sao nhiều máu vậy - mặc kệ cô người hầu hỏi trước nó quay sang hỏi cô mai mai gì đó

vì cứu cô nên anh ấy suýt chết đó, thật là người như cô... - cô ta nhìn nó với ánh mắt vô cùng chán ghét

nó nghe vậy liền chạy tới thư phòng đây là nơi hắn hay đến nhất căn nhà này. Quả nhiên hắn đang nằm trên chiếc giường đơn của thư phòng, khuôn mặt tái nhợt hắn đang truyền máu

nó ngồi xuống chiếc ghế cạnh đó quan sát một lúc biết hắn chưa ngủ- tôi không bảo anh cứu tôi - trong lòng nó nghĩ khác nhưng lúc nói lên miệng nó lại nói một cách cay nghiệt

tôi muốn thê - hắn vẫn nhắm mắt chậm rãi trả lời nó

không có anh, tôi cũng có thể từ mình thoát thân . Tôi không muốn người khác khi dễ mình - nó đứng dậy nói lớn với hắn sao nó ghét cái kiểu hắn không thèm nhìn mặt nó nói chuyện như thế này chứ

em ra ngoài đi tôi mệt - vẫn kiểu hờ hững hắn nói với nó rồi nhích người sang bên kia

cô không nghe sao, ra ngoài cho anh ấy nghỉ - Động nói của Mai Nhật Hạ vang lên bên tai khiến nó càng tức giận. nó bất mãn bước ra ngoài không quên liếc xéo cô nàng

Bạn đang đọc truyện *Lấy Tôi Hay Cưới Tôi Chọn Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21

Nó không hiểu tại sao khi đi ra nó lại liếc nhật hạ một cái, đến bản thân nó cũng không biết sao nó thấy ghét cái cô Nhật Hạ này thế không biết.

Nó ngồi trước gương vừa lau tóc tay còn lại thì liên tục buồn đưa lê với đám bạn.

- Nhà tao mới có 1 con nhỏ nhìn điệu chải nước - nó

- Thần thánh phương nào vậy? - Ngọc

- Trên mặt có bao nhiêu tấn phần, có xinh bằng sư phụ không? - Khánh

- Thôi đi Khánh à. Làm sao mà có ai đẹp bằng sư phụ cơ chứ. - An

- Thôi đi ông ơi, ở đâu cũng tự sướng được, mà có khi nào là bỏ cũ của chồng mày hông? - Ngọc

- .....- nó không gửi lại mà nằm xuống giường suy nghĩ. " bạn gái cũ? chẳng lẽ cô ta quay về nối lại tình xưa? ... ưkm chẳng phải đây là chuyện tốt sao hai người sẽ ly hôn, còn nó sẽ được tự do" trước đây nghĩ đến chuyện này nó rất vui nhưng bây giờ nghĩ nó thấy chẳng thoải mái gì. Suy nghĩ một hồi nó ngủ thiếp đi đến tận trưa. Cũng chẳng phải nó muốn dậy gì chỉ tại tiếng gọi của tình yêu phát ra từ dạ dày kêu gọi nó thức tỉnh. Nó xuống nhà hết sức đúng lúc, mọi người đang dọn cơm, Linh quay lại cười tươi rồi với nó - chị dậy rồi à, em đang tính lên gọi.

- Ủ tại chị đói quá - nó nhăn mặt xoa xoa cái bụng rỗng không cười với Linh, mắt không rời khỏi mấy đĩa thức ăn.

- Chị lên gọi anh Thiên với chị Nhật Hạ đi - Linh đẩy nó về phía cầu thang.

- Khoan đã, khoan đã cô Nhật Hạ đó là gì vậy - nó ghi chặt chân không cho Linh tiếp tục đẩy .
- Chị ấy là con gái của bố mẹ nuôi - Linh ngưng đẩy khoanh tay nói chuyện với nó.
- Bố mẹ nuôi? - nó nhìn Linh với vẻ nghi vấn .
- Đúng rồi, mà bây giờ chị lên gọi đi nếu không đồ ăn sẽ nguội hết - Linh chỉ tay lên cầu thang.
- Ừ - nó gạt đầu quay lên cầu thang đến thư phòng. không thèm gõ cửa nó mở cửa ngó vào bên trong chỉ định để nói một câu nhưng cảnh tượng trong phòng khiến nó thần thờ

1s

thêm 1s nữa

lại thêm 1s nữa .....

Gương mặt của hân với cô gái đó đang ở cự ly hết sức gần. Ở góc độ của nó thân của Nhật Hạ hoàn toàn bị hân che phủ chỉ có một tay của cô vòng qua bụng hân. Nghe tiếng động hân quay lưng lại thấy nó đang đứng ở cửa liền dịch ra xa Nhật Hạ. Hành động nhỏ này được nó cho là có tật giật mình. Có 1 cảm giác mất mát gì đó ở trong tim.

- Hai người xuống ăn cơm - nó lấy lại khuôn mặt bình thường ném lại một câu nói siêu bình thản như không hề thấy gì, có câu tận cùng của sự tức giận không phải là một trận nạt nộ la hét mà là... không thèm quan tâm. Nó bước xuống ngồi vào bàn ăn vào chiếc ghế mà trước giờ nó vẫn ngồi. Nhật Hạ cùng hân đi xuống. Bất gặp đáng về hờ hững không thèm quan tâm của nó hân bỗng cảm thấy bức mình.
  - Em qua bên đó ngồi đi - như thường lệ hân ngồi vào chiếc ghế cạnh nó nhưng bây giờ lại bảo nó sang chiếc ghế đối diện.
  - Ồ...ừ - dừng 1 chút nó trả lời rồi bung bát cơm sang ghế đối diện, Nhật Hạ liền ngồi vào chiếc ghế của nó. Hân càng tức giận hơn nhưng vẫn kìm nén trong lòng. Cả buổi ăn không ai nói với ai câu nào, không khí vô cùng căng thẳng Linh nhận ra không khí này nhưng chẳng biết làm sao bản thân cô không phải là người dám chọc đến cái không khí quái dị này. Đến khi mọi người sắp ăn xong Linh mới lên tiếng
  - Một tuần nữa em sẽ về nhà ở Mỹ.
  - Hừ, sao lại đi gấp thế - nó đang ăn dở miếng thịt nuốt xuống suýt nghẹn.
  - Lâu rồi không về bên đó, với lại em vừa nhận được học bổng vào trường Vickar - cô mỉm cười tinh nghịch với nó.
  - Chuẩn bị xong cả chưa - hân hỏi cô với giọng điệu lo lắng
  - Không cần chuẩn bị nhiều em chỉ cần xác đến là được rồi- Linh cười rạng rỡ cố che đi nỗi buồn của mình. bỗng nó bước tới ôm chầm lấy cô
  - Oaoaoa, em đi rồi ai quậy với chị?
  - .....- Linh
  - Hahaha, chị chỉ đùa thôi, chị đùa thôi, chị sẽ nhớ em
- Những ngày sau đó Linh chạy khắp nơi sắm sửa, hân chưa khỏe nên Nhật Hạ lên quản lý công ty giúp hân. Cũng không hiểu tại sao những ngày đó hân luôn hờ hững. Mặc dù có chút khó hiểu nhưng nó cũng không bận tâm gì mấy. Sáng nó đi học, chiều nó đi làm hai người gần như chỉ có thể nhìn thấy mặt nhau vào giờ cơm tối.
- Hôm nay nó vẫn đi học bình thường như bao ngày khác....nặng nề bước vào lớp điều nó thấy đầu tiên vẫn là cảnh tượng Bộ tam sơn đang chạy ào ào, cười ầm ầm.
- Sao hôm nay ỉu xiu như cọng bún thiêu vậy - Khánh lên tiếng hỏi trong khi nó ném cặp sách xuống và chuẩn bị ngủ.
  - Sao, chồng đá hả - Câu nói của An như gãi trúng chỗ ngứa của nó
  - Không có, dạo này ôn thi khiếp quá thôi - nó cầm lấy một gói snack trên bàn bóc 1 miếng cho vào miệng nhai nhóp nhép.
  - Nhắc đến chuyện sắp đến tháng thì tao mới nhớ sinh nhật của mày sắp đến rồi.....aaaa lại sắp tốn tiền, hừ- Ngọc dành lại gói snack trên tay nó hốt 1 nắm ra nhai 1 cách mạnh bạo
  - Đúng rồi ngày kia còn gì, nhớ năm trước lo đi sinh nhật con không ôn thi kết quả 4 đứa ăn một rổ trứng ngỗng - An vừa kể lại kỷ niệm khó phai đó của bốn đứa vừa meo mào cho cái thành tích đỉnh điểm đó.
  - Sinh nhật bà, vợ chồng hai người có đi đâu không - Khánh nở một nụ cười hết sức "tử tế" với nó.

- Không biết, mà nếu có bà đây cũng rủ cả đám đi, đừng có dùng cái ánh mắt to như cái tô và nụ cười của ngựa đó với bà - nó vừa nói xong thì đúng lúc tiếng chuông báo giờ vào lớp. Bắt đầu giờ học để lại biết bao muộn phiền trong lòng của nó.

Bạn đang đọc truyện *Lấy Tôi Hay Cưới Tôi Chọn Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Sinh nhật

Hôm nay là ngày sinh nhật nó. Ba mẹ nó muốn làm sinh nhật cho nó thật linh đình giống như những năm trước nhưng nó từ chối, nó muốn năm 18t này sẽ tự mình làm 1 cái gì đó thật đặc biệt và khó phai. Ôi thôi! cái bộ tam son kia thì khỏi nói rồi bí mật làm sinh nhật cho nó linh đình quá trời, quả là nguyên con mô tô đời mới sang chảnh luôn nhưng mà nó không biết chạy,,, thế là tổng cả con vào kho làm cả bọn rên lên rên xuống đòi thền tiền lại. Còn hân thì còn đau mà vẫn đi làm, vẫn lạnh lùng với nó, không quan tâm gì tới nó, cả ngày sinh nhật nó hân chắc cũng không nhớ đến rồi. Nghĩ đến bây giờ hân với Nhật Hạ đang cùng nhau làm việc ở công ti mà hân không nhớ gì đến sinh nhật nó thì nó bỗng cảm thấy lòng đau nhói. Cảm giác này là gì nhỉ? Yêu chăng. Đẹp, đẹp hết nó mà yêu hân à. Cái người bá đạo đó có mà đẹp bằng sự phụ thì nó cũng không yêu. HỦ! (An: Oaaaa Con vy nó khen sự phụ đẹp kìa mấy đứa.... T/g: Đi vào cho người ta viết truyện....An: Dạ * ngậm ngùi đi vào). Nhưng mà sao cứ nghĩ đến hân hoài vậy nè.....aaaaaaaaaaaaa điên mất.

Bước trên con đường đông đúc ở nơi đô thị vậy mà sao nó cảm thấy cô đơn đến vậy? Vì không có hân mè neho bên cạnh? Hay là vì hân không nhớ đến ngày sinh nhật của nó?.....Nhưng rồi cuối cùng nó lại lừa chính bản thân bằng lý do " Chắc là do tuổi dậy thì nó thường suy nghĩ như vậy". Vào 1 quán cafe chọn 1 bàn khuất bóng, ngồi xuống gọi 1 ly capuchino rồi đeo tai phone vào bật nhạc thật lớn để át đi những tiếng ồn ào ngoài kia. (T/g: Từ khi nào chị học cái cách uống cafe rồi mở nhạc cho banh cái màng nhĩ vậy? Vy: Không biết con nào viết cho chị đây làm mấy cái việc sến súa đó đây. T/g: Ô con nào viết cho chị vy như vậy hả.....* Lặng lẽ chuẩn*). Suy nghĩ miên man thì tiếng điện thoại nó reo lên.

- Alo

- Cô đến trung tâm mua sắm Sky Style khu đá quý đi có chuyện cô cần biết đây...tút...tút...tút.

Chưa kịp trả lời thì đầu dây bên kia đã gác máy. Nó chẳng buồn quan tâm chắc ai rảnh tiền nên phá cho vui thôi ..... nhưng mà cái giọng nói đó.....Mai Nhật Hạ. Là giọng của cô ta, nhưng sao cô ta lại gọi cho nó bảo nó đến khu trung tâm mua sắm, mà chẳng phải hân nói là hân đi làm cùng Nhật Hạ sao? chẳng lẽ..... Chưa nghĩ hết thì nó vội đặt tiền lên bàn rồi đón taxi đến trung tâm mua sắm Sky Style rồi chạy ngay vào khu đá quý. Sao nhỉ? Sao vậy nhỉ? Sao nó lại khóc? Sao nó lại khóc khi thấy hân đang đeo chiếc nhẫn vào tay của Nhật Hạ? Hôm nay là sinh nhật nó mà. Sao hân lại đeo nhẫn vào tay của người con gái khác? Nụ cười, nó có yêu hân đâu, sao lại đau thế này. Nó quay lưng đi giọt nước mắt lăn dài, đầu óc nó không còn tỉnh táo để có thể thấy nụ cười gian xảo từ Nhật Hạ.

* Lời ca cuốn âm thanh

Từng cơn gió mong manh

Đưa trái tim tôi hát vang ca từng ngày

Bình minh đón tương lai

Hoàng hôn khép chông gai

1 nụ cười mới quanh giấc mơ.

- Alo

- Cô thấy rồi phải không?

- Có...Nhật Hạ

- Đúng. Là tôi. Hôm nay là sinh nhật cô tôi đã nói Vũ Thiên nên về sớm để mừng sinh nhật cô nhưng anh ấy cứ khó chịu khi tôi nhắc đến cô. Tôi dẫn anh ấy đến đây là để mua quà tặng cô nhưng không ngờ anh ấy lại mua nhẫn tặng cho tôi. Nhưng thấy có 1 chiếc y như vậy nên vợ lấy đại để làm quà tặng cho cô. Thật đáng thương Lâm phu nhân ạ.

- Đó là chuyện của cô. Kể tôi nghe không ích lợi....tút...tút...tút.

Sau những tiếng tút dài là những giọt nước mắt mặn đắng. Sinh nhật sao? Đúng là 1 kỉ niệm khó quên đây. Ông Xã

Chương 23: Em có yêu 1 người không nên yêu không?

- Sao hôm nay em về trễ vậy?

- Tôi đi về trễ thì liên quan gì đến anh?

- Sao lại câu thế ?

" Gì đây? nói chuyện ngọt như đường vậy? mới lúc sáng còn vác cái mặt hầm hầm ra khỏi nhà mà...."

- Em khóc?

- Tôi mệt. Tôi đi ngủ đây.

Nó lướt qua hần bước lên cầu thang thì bị 1 cánh tay choàng qua ôm rồi bế nó lên phòng. Hần đặt nó ngồi xuống giường rồi lấy trong túi ra 1 chiếc hộp đồ bên trong là 1 cặp nhẫn bằng bạc sáng loáng, mỗi chiếc bên trên có hình 1 nửa hình trái tim đính quanh là những hạt kim cương nhỏ tí mĩ, bắt mắt.

- Happy birthday vợ yêu

- Sao? hôm nay sinh nhật tôi à?

- .... Xin lỗi, hôm nay anh xử lí xong việc công ti thì trễ rồi, không tổ chức sinh nhật cho em được. Món quà bù nhá

- Tôi không cần quà. Anh cũng vì nghe lời Nhật Hạ nên mới mua cho tôi thôi. Đẹp đi

- Anh nghe lời Nhật Hạ. ý em là gì?

- Hức...hức chứ không phải anh cùng cô ấy đi chọn nhẫn ở trung tâm mua sắm rồi cô ấy bảo anh...hức mua đại cho em 1 đôi còn gì...hức hức. - Nó ẩm ướt tuôn ra 1 tràn.

- Anh nhờ cô ấy đi cùng anh để chọn nhẫn cho em mà. Anh nghĩ tay cô ấy cũng gần giống tay em. Anh không có mua cho cô ta, chồng em không dư tiền với gái khác .

- Thật à? Chả tin...hức - Mặc dù chưa tin lắm nhưng trong lòng nó bớt buồn đi phần nào. Hần ngồi đây giải thích với nó khiến nó vui...à còn đỡ hơn là đá dít nó ra ngoài luôn.....hahaha.

- Thôi em mà khóc nữa ngập đầu chết con kiến anh nuôi mất. đưa tay đây.

- Hi. - Nó bật cười với cái câu nói có cũng như không của hần, đàn em hay các nhân viên trong công ti mà thấy chủ tịch của họ nói những câu lừa con nít thế này thì vừa nghe vừa nhặt mồm. Vui! là tâm trạng bây giờ của nó. Hần vẫn nhớ sinh nhật nó, mặc dù chưa tin hẳn về chuyện hần cùng Nhật Hạ đi chọn nhẫn nhưng nó sẽ bỏ qua chuyện này, nó không đáng để 1 người cao cao tại thượng như nó buồn phiền. (Xuống chị ơi)

- a... lúc này bé em bây giờ đau chết đi được.

- Ai cho anh bắt chước tôi cái tật nhểo nhểo đó?

- Nay, em không biết thương hoa tiếc ngọc hay sao mà cứ la anh quài vậy.

- Thôi thôi, đau sao? có chảy máu không, để tôi đi lấy thuốc giảm đau với băng lại vết thương cho anh.

Nó nói xong chạy xuống tìm hộp sơ cứu rồi băng lại vết thương cho hần.

- Tường Vy.- Không gian đang yên ắng thì tiếng nói của hần phá vỡ

- Gì?

- Em có yêu tôi không?

Câu hỏi đột ngột của hần khiến nó khựng lại. Nhưng rồi nhanh chóng trả lời hần.

- Không biết.

- Vậy anh hỏi nhá. Sao lúc này chưa biết được sự thật về cặp nhăn em lại khóc. Ghen à??????

- K...Không có. anh đừng nói bậy.

- Vậy lúc này anh nghe nhầm con tiểu miu khóc à?

- ..... ờ thì....

- Em đã không bỏ mặc anh khi anh bị thương, em đã buồn khi thấy anh ở cùng Nhật Hạ và em không còn xem anh như người ngoài hành tinh như trước nữa. Điển hình là lúc này em tự mình băng lại vết thương cho anh.

- .....Em.....

- Em thế nào.... - Hấn cười gian mãnh rồi đặt lên môi nó 1 nụ hôn. Hấn không cần nó trả lời, hành động của nó thiết thực hơn. Tối đêm đó, có 2 con người chìm đắm trong hạnh phúc, nụ cười hồn nhiên của người con gái và ánh mắt ấm áp của người con trai.

.

.

Ánh nắng trong phòng làm nó tỉnh giấc, nhìn xung quanh, không có hấn ở đây. HỨ chắc lại đi tìm đến cô nàng Nhật Hạ của hấn rồi. Tường Vy, cái con nhỏ đàn này hấn đã cùng cô ta đi chọn nhăn trước mắt mày đây, sao vẫn nghĩ về hấn cơ chứ.

Nó tiến lại cửa sổ phòng nhìn ra thành phố nhộn nhịp ngoài kia, tự trách bản thân....

- Em dậy rồi à? Vừa dậy đã chạy lung tung.- Hấn tiến lại gần làm nó giật mình ngược lên nhìn hấn. Thấy khoe mắt nó hơi đỏ hấn mỉm cười đưa tay lên nhẹ lau nước mắt cho nó

- Anh đã nói là không phải rồi mà (vụ cái nhăn ý bà con). Tường vy hàng ngày không sợ trời không sợ đất đi đâu mắt rồi? Sao lại dễ khóc thế này?

Nó ngạc nhiên, mắt tròn xoe nhìn hấn, chưa kịp phản ứng gì tiếp thì hấn đã đặt lên môi nó 1 nụ hôn như lời giải thích cho tình cảm của hấn, giải thích cho tất cả mọi thắc mắc của nó, ...

- Em có yêu 1 người không nên yêu không.....?

- Không phải. Vì người đó là người em nên yêu.

Những ngày còn lại, nó và hấn bên nhau thật hạnh phúc, tuy rằng không ai nói thẳng ra tình cảm của mình, nhưng họ hiểu rằng họ là của nhau, trái tim của họ luôn hướng về nhau. Nhưng không gì là mãi mãi, khi sóng gió nổi lên họ có vượt qua tất cả để chứng minh rằng mọi thứ có thể là mãi mãi khi bạn thật lòng muốn giữ nó mãi mãi dù bất chấp tất cả hay không?

Bạn đang đọc truyện *Lấy Tôi Hay Cưới Tôi Chọn Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.